

การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร และ จังหวัดชัยภูมิ

ปริญญานิพนธ์

ของ

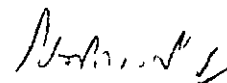
ศุภยา แสงเคซ

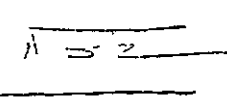
THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต

7 มีนาคม 2518

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวุฒิสภาได้พิจารณาปัญหาที่เสนอแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการเฝ้าระวังหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้.

อรรถ คุ้มกัน ประธาน

อ.อ. คุ้มกัน กรรมการ

มีนาคม 2518

ประกาศคุณูปการ

ในการเขียนปฏิญาณพันธันี้ ผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือ และคำแนะนำอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ อัมพา โชติงเสถียร และ อาจารย์ปฐม นิคมานนท์ จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่กล่าวนามมานี้อย่างสูง.

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง ทั้ง 5 แห่ง ศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัดชัยภูมิ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิทั้ง 2 แห่ง ที่กรุณาให้ความสะดวกในการรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และผู้เขียนขอขอบพระคุณ อาจารย์จรินทร์ ประสงค์สม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในเรื่องแบบสอบถาม และ การคิดคำนวณข้อมูล

ในการทำปฏิญาณพันธันี้ คุณสมศักดิ์ ลีภาสุริยสิทธิ์ คุณประทุม แป้นสุวรรณ คุณลักขาวลัย หกสุวรรณ คุณชัยรัตน์ จิวพัฒน์กุล และคุณสุรนาท อภิวัชร, ให้ความช่วยเหลือทว่ประการต่าง ๆ จนปฏิญาณพันธันี้สำเร็จลงด้วยดี ผู้เขียนขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย.

กศยา แสงเคช

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	3
	ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	3
	ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ และสมมุติฐาน	7
	เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ	7
	เอกสารและการวิจัยในประเทศ	11
	สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้	15
3	วิธีดำเนินการ	16
	- การสร้างแบบสำรวจ	16
	- การทดลองใช้แบบสำรวจ	18
	กลุ่มตัวอย่าง	19
	การรวบรวมข้อมูล	20
	การจัดกระทำกับข้อมูล	21
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25
	การวิเคราะห์ข้อมูล	25

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนข้อความของแบบสำรวจ คำอ่านาจำแนก และค่าความเชื่อมั่น	18
2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนในส่วนกลางและในจังหวัด ชัยภูมิ	20
3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลที่ได้รับ แยกตามโรงเรียน ในส่วนกลางและในจังหวัดชัยภูมิ	22
4 ค่าความสำคัญของปัญหาด้านการ เรียน	27
5 ค่าความสำคัญของปัญหาด้านสังคม	29
6 ค่าความสำคัญของปัญหาด้านส่วนตัว	34
7 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านการ เรียน สังคม และส่วนตัว และการ เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดชัยภูมิ	38
8 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านการ เรียน สังคม และส่วนตัว และการ เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของนักเรียน	41
9 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านการ เรียน สังคม และส่วนตัว และการ เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามและภูมิทิศทางการ เรียน	44
10 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านการ เรียน สังคม และส่วนตัว และการ เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	47

บัญชีภาพ

ภาพ		หน้า
1	ปริมาณปัญหาทั้ง 3 คำนวณของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ที่อยู่ของนักเรียน	39
2	ปริมาณปัญหาทั้ง 3 คำนวณของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม อายุของนักเรียน	42
3	แสดงปริมาณของปัญหาทั้ง 3 คำนวณของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	45
4	ปริมาณของปัญหาทั้ง 3 คำนวณของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	48

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญของความเจริญทางสังคม เศรษฐกิจ ตลอดจนความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้เพราะการศึกษามีหน้าที่ช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของบุคคลให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และ สติปัญญา สามารถปรับตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างดี และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข การที่บุคคลจะมีความสุขได้นั้น เขาต้องสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของเขาได้เป็นอย่างดี สำหรับบุคคลที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนนั้น ถ้าเขาไม่สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้แล้ว ผลการเรียนของเขาจะไม่ดีเท่าที่ควร หรืออาจจะต้องออกจากโรงเรียนกลางคันก็ได้ ดังที่ โกวาน และ เดมอส (Gowan and Demos, 1965 : 102 - 103) ได้กล่าวสรุปถึงสาเหตุที่เด็กต้องออกจากโรงเรียนกลางคันว่า เนื่องมาจากความวุ่นวายทางบ้าน ส่วนใหญ่มาจากการครอบครัวยุติกันแตก

ทราเวอร์ส (Travers, 1958 : 396) นักวิจัยชาวอเมริกันกล่าวว่า การปรับตัว สภาพทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งมั่น ทักษะที่ใช้ต่อสถาบัน วิชาที่เรียน และอาจารย์สอน ต่างมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น

เมื่อปี 2509 องค์การยูเนสโก ได้จัดประชุมสัมมนา และให้สรุปสาเหตุที่ทำให้เด็กเรียนในคาบเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน ที่สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี บิดามารคามีรายได้น้อย (Unesco, 1966 : 16) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของกรมสามัญศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุเด็กไม่ได้เข้าสอบในโรงเรียน ประชาชนในจังหวัดกาญจนบุรีที่พบว่า เด็กไม่ได้เข้าสอบเพราะสาเหตุเกี่ยวกับอาชีพ และรายได้น้อยของผูปกครองไม่แน่นอน สุขภาพนักเรียนไม่ดี และบ้านเด็กเรียนอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนมากเกินไป (สามัญศึกษา, กรม : 12 - 18)

เบอริเออร์ และ อิงเกลแมน (Berlieter and Engleman, 1965 : 5) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กเรียนไม่จบ ก็คือ ความล้มเหลวในเรื่องการเรียนนั่นเอง

เซช (Cech, 1964 : 25) กล่าวว่า ลักษณะที่มีส่วนสัมพันธ์กับเด็กที่เรียนไม่จบ คือ ระเบียบเศรษฐกิจ และสังคมของบิดามารดา เรียนช้า และความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคมมีน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ เซลเลอร์ (Zeller, 1966 : 20 - 21) ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กเรียนไม่จบคือ ไม่ชอบครูประจำชั้น หรือ ครูใหญ่ และไม่เห็นที่ยอมรับของเพื่อนฝูง

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นปัญหาทำให้เด็กเรียนไม่จบ เมื่อรวมเป็นพวกใหญ่ ๆ จะได้แก่ ปัญหาค้นส่วนตัว ปัญหาค้นการเรียน และ ปัญหาค้นการปรับตัวทางสังคม ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มีผลกระทบกระเทือนต่อการพัฒนาการของเด็กอย่างยิ่ง ยิ่งกว่านั้นปัญหาย่างหนึ่งยังเป็นเหตุส่งให้เกิดปัญหาต่อ ๆ ไปเกี่ยวเนื่องกันอีกหลายปัญหา ตัวอย่างเช่น นักเรียนที่มีปัญหาทางการเงิน ปัญหาที่อาจจะตามมาได้แก่ สุขภาพไม่ดี เจ็บป่วยอยู่เสมอ ทำให้เรียนได้ไม่เต็มที่ เหล่านี้เป็นต้น ดังนั้น ถ้าพวกเราสามารถจัดสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ในเบื้องต้นได้แล้ว ปัญหาอื่น ๆ ก็จะลดน้อยลง ง่ายแก่การหาคำอธิบายให้แน่ชัด จึงเป็นทางหนึ่งที่จะได้ทราบสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และอาจหาทางที่จะจัดปัญหาเหล่านั้นให้ลดลงไปได้

ถึงที่ แทรกซ์เลอร์ (Traxler, 1954 : 4) กล่าวว่า ทุกคนควรได้รับความช่วยเหลือแนะนำ ในขณะที่เขายังเป็นหนุ่มสาว เพื่อว่าปัญหาการปรับตัวไม่เหมาะสมจะได้ไม่เกิดขึ้นภายหลัง นี่แหละคืองานสำคัญของโรงเรียน

นอกจากนี้ นางเจลิยา สุมวาศ์ ก็กล่าวว่า การแก้ปัญหาด้านการศึกษาและจิตวิทยานั้น เราไม่แก้ที่ปลายเหตุเช่นเดียวกับการรักษาคนไข้ จะมาบอกว่าอาการเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ขอยากินหนอยไม่ได้ เราต้องศึกษาให้ทราบเสียก่อนว่าปัญหาเกิดขึ้นอย่างไร บางทีการศึกษานี้เราใช้เวลาอันยิ่งกว่าการแก้เสียอีก เพราะถ้าหากเรารู้ปัญหาแล้ว การแก้ก็ง่าย (สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ, 2506 : 79)

สาเหตุที่ผู้วิจัยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายนั้น ก็เนื่องจากเด็กที่กำลังเรียนในชั้นนี้มีอายุระหว่าง 9 - 16 ปี ซึ่งเป็นระยะที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยก่อนวัยรุ่น และวัยรุ่นตอนต้น ถึงที่ เฮิร์ลล็อก (Hurlock, E., 1949 : 2 - 3) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่น

อาจเริ่มค้นเมื่ออายุ 10 ปี เป็นอย่างเร็ว และไปถึงที่สุดลงเมื่ออายุ 21 ปี เด็กวัยนี้จะมีปัญหา
มากเกี่ยวกับพ่อแม่ ผู้ปกครองที่บีบบังคับเด็กมากเกินไป ตั้งความหวังไว้มากเกินไปจนลูก
พยายามไม่ถึง มีปัญหาการปรับตัวในสังคมเกี่ยวกับต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ

(วารสารแนะแนว, ก.ก. 2513 : 24)

อนึ่งผู้วิจัยมีความคุ้นเคยกับนักเรียนในจังหวัดชัยภูมิ และสนใจที่จะหาทางช่วยเหลือเด็ก
ในจังหวัดนี้ จึงได้ออกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในจังหวัดชัยภูมิ เปรียบเทียบกับนักเรียนในกรุงเทพฯ
เพื่อจะไต่ถามว่านักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างในเรื่องของปัญหาค้นคว้าใด ๆ เหล่านี้อย่างไร
ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ จะได้เป็นประโยชน์ในการให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ อาทิ โรงเรียน ฝ่าย
บริหาร และฝ่ายบริการ จะก่อให้เกิดความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหาให้มีพัฒนาการที่เจริญงอกงาม
ขึ้นในทุก ๆ ทาง ตลอดจนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ 2 ประการ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาในด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง และในจังหวัดชัยภูมิโดยจำแนกตาม
ความถนัดทางการเรียน อายุ และฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาค้นคว้าการเรียน สังคม และส่วนตัว ระหว่าง
นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง และนักเรียนในจังหวัด
ชัยภูมิ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษา จะทำให้ทราบถึงปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
ไว้ก่อน ซึ่งจะช่วยให้สามารถหาทางช่วยเหลือได้ถูกต้อง
2. ผลของการศึกษา จะเป็นแนวทางต่อการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. การศึกษากันกว่าจะเปิดแนวทางสำหรับการศึกษากันว่าเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ต่อไป.

ขอบเขตของการศึกษากันแล้ว

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษากันครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง และในจังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2517 จำนวนทั้งหมด 1000 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 อายุ แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

- วัยก่อนวัยเรียน อายุ 10 ถึง 12 ปี
- วัยรุ่นตอนต้น อายุ 13 ถึง 16 ปี

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1.3 สถานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง แบ่งเป็น

2 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ได้แก่ผู้มีรายได้น้อยกว่า

4000 บาทขึ้นไป

- กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ได้แก่ผู้มีรายได้น้อยกว่า

1000 บาทต่อเดือน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน แบ่งเป็น 3 หมวดคือ

หมวดที่ 1 ปัญหาการเรียน
หมวดที่ 2 ปัญหาสุขภาพจิต
หมวดที่ 3 ปัญหาความสัมพันธ์

หมวดที่ 2 ปัญหาด้านสังคม

หมวดที่ 3 ปัญหาด้านส่วนตัว

กำหนดเกณฑ์เฉพาะ

1. ปัญหา คือ ความรู้สึกขัดข้องใจ ถึงวลใจ ถึงเลใจ ทุกข์ระทมใจ ในที่นี้
จะจำแนกเป็น 3 ด้านคือ

1.1 ปัญหาด้านการเรียน ในรอบข่าวการศึกษารั้งนี้ หมายถึง ปัญหาที่เกิดจาก
การเรียนเพื่อหาวิชาในโรงเรียน การใช้เวลาในการเรียน และอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเรียน

1.2 ปัญหาด้านสุขภาพ หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากเกิดจากความล้มเหลวกับตัวเองในโรงเรียน
ความล้มเหลวกับครู ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวและบุคคลอื่น

1.3 ปัญหาด้านส่วนตัว หมายถึง มี พฤติกรรม การขาดการใจของครอบครัว
และสถานะที่อยู่อาศัย

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7
ปีการศึกษา 2517 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง 5 โรงเรียน คือ

2.1 โรงเรียนสายน้ำทิพย์

2.2 โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ

2.3 โรงเรียนพญาไท

2.4 โรงเรียนวัดกษัตริย์

2.5 โรงเรียนวัดประทุมวงศา

โรงเรียนในจังหวัดชัยภูมิ 2 โรงเรียนคือ โรงเรียนเมืองชัยภูมิ และ
โรงเรียนจัตุรัส

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยถือเอาผลการสอบไล่ของ
นักเรียนในปีการศึกษา 2516 ซึ่งแบ่งเป็น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ โดยเอาคะแนนจากการสอบไล่ของนักเรียนมาเรียงจากคะแนนสูงไปต่ำ แล้วคัดเอา

27 % บน และ 27 % ล่าง เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่าง

27 % บน เป็นตัวแทนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

27 % ล่าง เป็นตัวแทนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

4. ฐานะทางเศรษฐกิจ กัดเอารายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นเกณฑ์ ในการศึกษาครั้งนี้ถือหลักการแบ่งตามเกณฑ์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2515) และผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ได้แก่ผู้มีรายได้น้อยกว่า 4000 บาทขึ้นไป

กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ได้แก่ผู้มีรายได้น้อยกว่า 1000 บาท

5. อายุ หมายถึงอายุของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

วัยก่อนวัยรุ่น อายุ 10 - 12 ปี

วัยรุ่นตอนต้น อายุ 13 - 16 ปี

ทั้งนี้แบ่งโดยถือตามเกณฑ์การแบ่งของ เฮอร์ล็อก (Hurlock, E., 1949 : 2 - 3)

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคุณค่าและสมมติฐาน

ปัจจุบันนี้การศึกษา และนักจิตวิทยาได้สนใจในเรื่องของเด็กมากขึ้น และหาทางส่งเสริมให้เด็กในโรงเรียนมีความเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน เซอร์ทเซอร์ และ ปีเตอร์ (Shertzers and Peters, 1965 : 263) กล่าวว่า ชีวิตในโรงเรียนเป็นระยะหนึ่งของการเสริมสร้างสุขภาพจิต และการดำเนินชีวิตในแง่ต่าง ๆ ซึ่งควรจะคำนึงถึงการพัฒนาศักยภาพควบคู่กันไปกับการพัฒนาการทางสติปัญญา ทราเวอร์ส (Travers, 1955 : 396) มีความเห็นคล้ายคลึงกันว่า การหาทางให้นักเรียนเรียนได้คืบหน้า จำเป็นจะต้องนำเอาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากด้านการเรียนของเด็กมาประกอบเพื่อพิจารณาหาทางช่วยเหลือต่อไป จากการที่การศึกษาแผนใหม่เพ่งเล็งตัวเด็กเป็นศูนย์กลาง จึงทำให้การศึกษาปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนเป็นที่สนใจศึกษามากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการหาทางช่วยเหลือเด็ก ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1954 แซนเดอร์สัน (Sanderson, 1954 : 290) ได้จำแนกปัญหาที่ผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวในแคลิฟอร์เนียเปิดเผย โดยจัดอันดับของปัญหาที่นักเรียนเผชิญจากมากไปหาน้อยดังนี้

- อันดับ 1 การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน
- อันดับ 2 อนาคตด้านการศึกษา
- อันดับ 3 อาชีพ
- อันดับ 4 ที่อยู่อาศัยและครอบครัว
- อันดับ 5 ค่านิยม
- อันดับ 6 การเงินและการทำงาน

ค้นคว้า 7 หลักสูตรและการสอน

ต่อมา คาร์ (Carr, 1956 : 93 - 97) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยฟลอริดาที่ลงทะเบียนในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 1951 - 1952 โดยแยกออกเป็นกลุ่มที่เรียนกับเรียนนอก ใช้ผลการเรียนในมหาวิทยาลัยมาเป็นเกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจปัญหาคือ แบบสำรวจปัญหา Mooney Problem Check List ประกอบด้วยปัญหา 11 ประเภท แต่ละประเภทมีปัญหาย่อย 30 ข้อ ปรากฏผลสรุปไว้ว่า

1. คนเรียนดีจะมีปัญหาหนักในชั้นทั่ว ๆ ไป แต่คนเรียนอ่อนมีปัญหาด้านวิชาการ
 2. นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีปัญหาทางด้านสังคม และบุคลิกภาพมากกว่าทางด้านศาสนา ปรัชญา และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
 3. กลุ่มเรียนอ่อนมีความสามารถทางกิจกรรมของสังคมมากกว่ากลุ่มเรียนดี
- ✳ ในปีเดียวกันนี้ เพอร์ซิวอล (Perceval, 1956 : 506 - 518) ได้ทำการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับชีวิต และความสนใจของนักเรียนในระดับจูเนียร์ และซีเนียร์ของโรงเรียนคูสซา รัฐ โอกลาโฮมาชาย 373 คน หญิง 439 คน และจากนักเรียนที่โกลเวอร์คลิฟแลนด์ไฮสคูล นิวยอร์ก ชาย 411 คน หญิง 218 คน ปัญหาที่ทำการสำรวจมี 15 หมวด คือ สุขภาพ การปรับตัวทางเพศ ความปลอดภัย การเงิน สุขภาพจิต นิสัยการเรียน สันทนาการ คุณสมบัติส่วนตัวและศีลธรรม ความสัมพันธ์ภายในบ้าน กิจกรรมยามว่าง ความมีเสน่ห์ในตัว แผนการทำงานแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง หันคดีและความรับผิดชอบ การเข้ากับบุคคลอื่น และปรัชญาประจำชีวิต

ผลการค้นคว้าสรุปว่า ปัญหาที่นักเรียนเห็นว่าสำคัญที่สุด คือ การเงิน สุขภาพ และความมีเสน่ห์ในตัว ปัญหาที่เห็นว่าสำคัญน้อยที่สุดคือ การปรับตัวทางเพศ แผนการทำงานแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง หันคดีและความรับผิดชอบ

แสตรง (Strang, 1957 : 248) กล่าวถึงปัญหาด้านการเรียนของเด็กวัยรุ่นในเรื่องพลังและประเภของปัญหาทางด้านการเรียน (Prevalent and Kinds of Academic Problems) ว่า เด็กแสดงอาการกลัวในเรื่องการทดสอบ การพูดหน้าชั้น การประสม

ความล้มเหลวทางการเรียน เด็กมีความวิตกกังวลในเรื่องการสอบไล่คะแนนน้อยกว่าเพื่อน นอกจากนี้ยังประสบปัญหาด้านความสนใจในบางวิชา ต้องเรียนวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียนไม่กระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน การสอนไม่มีเสรีภาพน้อยเกินไปในห้องเรียน สภาพการเรียนในห้องวุ่นวาย เวลาที่ใช้ในการอภิปรายในห้องเรียนไม่พอเพียง และเด็กตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนว่า เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการสร้างความสำเร็จทางการเรียน

ต่อมา เซนา (Sena, 1966 : 59) ได้ศึกษาความเป็นอยู่ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย โดยใช้แบบสอบถามของมูเนย์ ไขกลุ่มตัวอย่างจำนวน 126 คน พบว่า

1. พวกพบความสำเร็จทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านการเงินน้อยกว่าพวกที่มีความสำเร็จทางการเรียนสูง
2. พวกพบความสำเร็จทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านสังคมน้อยกว่าพวกที่มีความสำเร็จสูง
3. พวกพบความสำเร็จต่ำมีความตั้งใจที่จะอธิบายถึงปัญหาที่เข้าประสมกับผู้ให้คำปรึกษาของวิทยาลัยมากกว่าพวกที่มีความสำเร็จปานกลาง และสูง
4. ลำดับความสำคัญของปัญหาที่พบมากทั้ง 3 กลุ่ม คือ การปรับตัว กิจกรรมทางสังคม และความสัมพันธ์ทางสังคม

ผลการวิจัยของเซนาครั้งนี้ แสดงว่า นักศึกษามีปัญหาด้านต่าง ๆ จริง ซึ่งจอห์นสัน (Johnson, 1967 : 27) ก็เป็นเหตุหนึ่งที่ไคศึกษาถึงองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนเรียนเก่งในโรงเรียนมัธยมแคนซัสซิตี (Kansas City) และโรงเรียนมิสซูรี (Missouri) โดยศึกษาว่า ความแตกต่างทางฐานะเศรษฐกิจจะมีผลต่อการเรียน บุคลิกภาพ และทัศนคติของนักเรียนที่เรียนเก่งหรือไม่ ซึ่งเขาพบว่า พวกที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จะมีจุดเด่นที่เกี่ยวกับการใช้คำพูด มีค่านิยมสูง และพวกฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีจุดเด่นที่เข้ากับเพื่อนได้ดีกว่า แต่นักเรียนทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกันในนิสัยการทำงาน การควบคุมตนเองและการรับผิดชอบ

ในปี 1969 กอเฮย์ (Gawhay, 1969 : 30) ก็ได้สำรวจความต้องการและปัญหาของนักเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10, 11, 12 จำนวน 900 คน ผลการสำรวจพบว่า เรื่องที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ความสัมพันธ์ส่วนตัว เพศและการแต่งงาน ความสัมพันธ์ทางสังคม ศีลธรรม และศาสนา ปัญหาที่เผชิญระดับกลาง คือ การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต วาชีพและการศึกษา ปัญหาที่เผชิญน้อยที่สุดได้แก่ เรื่องที่อยู่อาศัย และครอบครัว กิจกรรมงานสังคม และการพักผ่อนหย่อนใจ การดำเนินชีวิต สุขภาพ และการรับจ้างทำงาน

ต่อมาในปี 1972 นัตต์ (Nutt, 1972 : 650 - A) ได้ทำการศึกษาปัญหาของวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 7 - 12 จำนวน 607 คน ครู 33 คน พบว่า นักเรียนประสบปัญหาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและการสนทนา การนอกใจนี้ยังพบว่า เพศและระดับชั้น มีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาของนักเรียนอีกด้วย แต่เพศมีอิทธิพลมากกว่าระดับชั้น

นอกจากนี้ เฟลปส์ (Phelps, 1973 : 3303 - A) ก็ได้ศึกษาการรับรู้ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่น โดยศึกษาจากนักเรียน 303 คน ครู 26 คน ในโรงเรียนประจำท่าเรือในชนบทแห่งเมืองแคนซัสซิตี พบว่า เด็กวัยรุ่นในชนบทมีความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลายประการ ชายและหญิงมีปัญหาไม่แตกต่างกัน ปัญหาส่วนมากเกิดจากการบริหารงานของโรงเรียน ปัญหาที่นักเรียนประสบเป็นปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาพ นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดบริการให้คำปรึกษา และการแนะแนวมากขึ้น

จากการศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาในสถานศึกษาต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วจะพบว่า นักศึกษาต่างก็ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ มากมาย

เอกสารและการวิจัยภายในประเทศ

สำหรับการศึกษา สํารวจ และการวิจัยที่กระทำในประเทศไทย ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้อง และช่วยให้เข้าใจการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

✓ จงกล ศະฐะฐริ (2500 : 70 - 74) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ บทบาทของครูที่จะช่วย เด็กให้เผชิญปัญหาชีวิต โดยทดสอบนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเตรียมอุดมศึกษา ของโรงเรียนในพระนคร จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า เด็กมีปัญหาด้านการเงิน 53.75% ด้านความสัมพันธ์กับครูอาจารย์ 37.50 % เกี่ยวกับระเบียบกฎข้อบังคับของโรงเรียน 63.25 % และด้านสังคมกับเพื่อน 70.75 %

ในปีเดียวกันนี้ ลาวัณห์ สังสกุล (2500 : 75 - 78) ก็ได้ทำการสำรวจสาเหตุ ที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข ก็พบว่า เด็กวัยรุ่นไม่สบายใจเพราะมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาการเลือกอาชีพ และปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก ในครอบครัว

✱ ต่อมาในปี 2504 คณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน กระทรวงมหาดไทย (กระทรวงมหาดไทย, 2504 : 4 - 8) ได้วิเคราะห์หาข้อเท็จจริงและมูลเหตุต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด พบว่า เด็กที่ทำความผิดมีปัญหาเกี่ยวกับความ ประพฤติไม่เหมาะสม มีปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง และครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและ การศึกษา ปัญหาเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมและสังคม ปัญหาสุขภาพของเด็ก และ ปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ดี

ในปีเดียวกันนี้ สุรางค์ โค้วตระกูล (2504 : 90 - 93) ได้วิจัยปัญหาของนิสิต ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตมีปัญหาหลาย เช่น ปัญหาการรับผิดชอบตัวเอง ความ วิตกกังวล ลังเล อยากจะคบเพื่อนโดยสนิทใจ ไม่ชอบการแบ่งชั้นวรรณะ ปัญหาการเรียน รู้สึกว่าตนมีวิธีเรียนบกพร่องทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ปัญหาการเงินชายมีมากกว่าหญิงต้องการ หารายได้พิเศษ ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยไม่ชอบเพื่อนที่ส่งเสียงรบกวน และอาจารย์มีความ สนิทสนมช่วยเหลือนิสิตน้อยเกินไป

สมศักดิ์ ประจะเนย์ (2506) ได้สำรวจปัญหา และความต้องการของนักศึกษา

ชั้น ป.ศ. ของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยได้สำรวจปัญหา 8 หมวด คือ
เกี่ยวกับครอบครัว สุขภาพ บุคลิกภาพ เพศ ศาสนา ศีลธรรม การเรียน การเงิน
และอนาคต ปรากฏว่าข้อปัญหาที่นักเรียนประสบคือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต และการเรียน ต้องการให้มีผู้แนะนำให้ความรู้
ในการที่จะออกไปทำงาน กลัวไม่ได้เรียนต่อ อาจารย์สอนเร็ว ลำบากในการพูดหน้าชั้น
ต้องการคำแนะนำวิธีเรียน

2. ปัญหาเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ มีเงินน้อย ขาดที่ออกกำลังกาย
เป็นโรคปวศิรชะบอย ๆ

3. ปัญหาการปรับตัวในสังคม ขาดความเชื่อมั่น พุกไม่เก่ง ปฏิบัติทาง
ศาสนกิจไม่ถูกต้อง

สมบัติ ไชสิทธิ์ธรรม (2507 : 158 - 159) ได้สำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัย-
วิชาการศึกษา ประสานมิตร เฉพาะผู้กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2505 โดยใช้
แบบสอบถามประกอบด้วยปัญหา 10 ประเภท คือ ปัญหาครอบครัว, บุคลิกภาพ, การคบเพื่อน
ต่างเพศ, การคบเพื่อนเพศเดียวกัน, ปัญหาการเรียน ปัญหาการเงิน, ปัญหาสุขภาพ,
เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย, การเดินทางมาวิทยาลัย และความสัมพันธ์กับอาจารย์ ผลจากการศึกษา
พบว่า นิสิตมีปัญหาทุกประเภท เฉลี่ยคนละ 22 - 40 ข้อ นิสิตชายมีแนวโน้มจะมีปัญหามาก
กว่านิสิตหญิง นิสิตชายชั้นปีที่ 1 มีปัญหามากที่สุด ส่วนนิสิตหญิงชั้นปีที่ 2 มีปัญหามากที่สุด

ทศมาในปี 2509 วที เขียวอุไร (2509 : 85 - 89) ได้สำรวจปัญหาและ
ความสนใจของเด็กวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 400 คน
จากโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาลในเขตพระนครธนบุรี จำนวน 5 โรงเรียน
ผลปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมาได้แก่ การ
ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น

✓ ในปี 2510 ทิเรวรรณ จันทรพิบูลย์ (2510, 100 - 104) ได้ศึกษาปัญหาที่เป็น
อุปสรรคในการเรียน จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 120 คน พบว่าปัญหาเหล่านั้น
เกิดจากสิ่งต่อไปนี้

1. สิ่งแวดล้อมทางบ้าน เช่น ที่อยู่อาศัย ฐานะเศรษฐกิจและความสัมพันธ์
ในครอบครัว

2. ปัญหาที่เกิดจากตัวนักเรียนเอง เช่น สุขภาพ สติปัญญา การใช้
เวลาว่าง

ในปีเดียวกันนี้ สวัสดิ์ บรรเทิงสุข (2510, 247 - 249) ได้ทำการสำรวจ
ข้อเท็จจริงและสภาพทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน เช่น สภาพทางเศรษฐกิจและ
ครอบครัว สภาพการเรียนของนักเรียน และศึกษาว่าข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้มีความ
สัมพันธ์กับปัญหา และความต้องการของนักเรียนอย่างไรบ้าง ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสาธิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ชั้น ม.ศ.1 การค้นคว้าพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน
จะมีปัญหาในเรื่องการเรียนต่างกัน ซึ่งตรงกับการค้นคว้าของ วัฒนา พุ่มเล็ก (2513, 85)
ซึ่งได้ค้นคว้าละเอียดยิ่งขึ้น คือ ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ โดย
ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น ม.ศ.1 ถึง ม.ศ.3 จำนวน 232 คน
พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ มีปัญหา
สุขภาพ การเงิน ครอบครัว และงานอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน

ต่อมาในปี 2511 สมใจ หิดพงษ์ (2512 : 51 - 52) ได้ศึกษาปัญหาและ
ความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางกับ
ส่วนภูมิภาค พบว่า นักศึกษามีปัญหาในด้านต่าง ๆ ตามลำดับคือ ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว
ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และปัญหาซึ่งคาดว่า
จะมีต่ออาชีพครู นักศึกษาชายมีปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีปัญหา
ทางการเงินมากกว่านักศึกษาในส่วนกลาง

วรพณี จรัสตระกูล (2514 : 65) ได้วิจัยปัญหายัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 ในกรุงเทพฯ จำนวน 400 คน พบว่าปัญหาที่วัยรุ่นพบ
มากที่สุด คือ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน อันดับรองคือ ปัญหาสุขภาพ
กิจกรรมทางสังคม และการพักผ่อน

ในปี พ.ศ. 2514 ประสิทธิ์ พุ่มเพชร (2515 : 67 - 70) ได้ศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาทางด้านการส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล และเอกชน พบว่า นักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาส่วนตัว และ สังคมมากกว่าในโรงเรียนของเอกชน และนักเรียนในโรงเรียนเอกชนมีปัญหาทางการเรียน และความสนใจในอาชีพมากกว่าในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนนักเรียนที่อายุ และอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน มีปัญหาส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพต่างกัน ในปีเดียวกันนี้ พุ่มเพชร จิตรสุกุล (2515 : 80 - 84) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านการเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ.ปีที่ 2 ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ พบว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักศึกษาชายมีปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง กลุ่มที่มีรายได้น้อยมีปัญหาด้านเศรษฐกิจมากที่สุด ในด้านการปรับตัว กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่บิดามารคามีรายได้ 2001 - 3000 บาท มีปัญหามากที่สุด และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่บิดามารคามีรายได้ 3001 บาท และมากกว่าเขารวมกิจกรรมมากที่สุด

จากเอกสาร และการค้นคว้าที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด นับว่าได้ชี้ให้เห็นถึงปัญหา และความต้องการของนักศึกษาในระดับต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาทุกวัย ทุกชั้น มีปัญหาในการเรียน ด้านการปรับตัวทางสังคม และปัญหาส่วนตัว ทั้งสิ้น และกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ต่างกัน มีปัญหาต่างกันไปด้วย แต่ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนักเรียนระดับประถมศึกษา ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาไว้ ดังนั้นเพื่อที่จะพิสูจน์ว่านักเรียนในระดับประถมศึกษาที่มีอายุ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ถิ่นที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน จะมีปัญหาแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยขอตั้งสมมุติฐานในการวิจัยดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาชั้นปีที่ 5, 6, 7 ในส่วนกลาง และในจังหวัดชัยภูมิ มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน
4. นักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน มีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน.

วิธีดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการร่วมกันเป็นโครงการวิจัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย คณะผู้วิจัยประกอบด้วย

1. นางกฤษา แสงเกษ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดชัยภูมิ
2. นางประทุม แม่สุวรรณ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล จังหวัดสิงห์บุรี
3. นางสาวลักขารัตน์ หกสุวรรณ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนเสนาธิการ ฯ ในกรุงเทพมหานคร
4. นายสมศักดิ์ สี่ภาสุรพิสุทธิ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล

เพื่อให้การศึกษากันทั่วๆ ไปไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เป็นชั้น ๆ ดังนี้

- ✓ 1. การสร้างแบบสำรวจ
2. การทดลองใช้แบบสำรวจ
3. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
4. การรวบรวมข้อมูล
- ✓ 5. การจัดการทำข้อมูล

การสร้างแบบสำรวจ

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสำรวจปัญหาต่าง ๆ จาก แบบสำรวจในบริษัทยาสูบ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประสบการณ์ของคณะผู้วิจัยเอง กำหนดขอบเขตของปัญหาค้นคว้า

แล้วสร้างคำถามตามหมวดปัญหานั้น ๆ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

แบบสำรวจแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ถามรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ โรงเรียน อายุ ชั้น
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของบิดามารดา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจปัญหาทั้ง 3 ด้าน คือ ปัญหาค้นหาการเรียน ปัญหา
ด้านสังคม และปัญหาด้านส่วนตัว กันทั้งอย่าง

ปัญหาค้นหาการเรียน

1. มีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียนไม่เพียงพอกับความจำเป็น
2. มีปัญหาเรื่องการทำการบ้าน

ปัญหาด้านสังคม

1. ครูบางคนไม่ยุติธรรม
2. รู้สึกไม่สบายใจเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ๆ
3. บุกกลในบ้นทะเลาะกันเสมอ

ปัญหาด้านส่วนตัว

1. ไม่มีเงินทำอาหารกลางวัน
2. ไม่สบายใจเพราะบ้านคับแคบเกินไป

แบบสำรวจปัญหาตอนที่ 2 นี้ ให้นักเรียนประมาณค่าปัญหาดัง ๆ ในปัญหาค้นหาการเรียน
ปัญหาด้านสังคม และปัญหาด้านส่วนตัว โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า แบ่งน้ำหนักคะแนนไว้ดังนี้

มากที่สุด	มีค่า	5	คะแนน
มาก	มีค่า	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่า	3	คะแนน
น้อย	มีค่า	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่า	1	คะแนน
ไม่มีเลย	มีค่า	0	คะแนน

การทดลองใช้แบบสำรวจ

ผู้วิจัยนำแบบสำรวจที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ทั้งในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดชัยภูมิแห่งละ 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดกมหายุคย์ (สวนกลาง) จำนวน 50 คน และโรงเรียนจิตรลดา (ชัยภูมิ) จำนวน 50 คน เหตุที่เลือกทั้ง 2 โรงเรียนก็เพราะว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีทั้งโรงเรียนในส่วนกลาง และในจังหวัดชัยภูมิ การทดลองใช้แบบสำรวจในโรงเรียนทั้ง 2 แห่ง จะทำให้ครอบคลุมปัญหา ได้ยิ่งขึ้น ต่อจากนั้นได้นำแบบสำรวจมาหาค่าจำแนก ซึ่งได้แสดงรายละเอียดไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนข้อคำถามของแบบสำรวจ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

ตอนที่	ลักษณะปัญหา	จำนวนข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
		ทั้งหมด	ใช้ได้		
1	ปัญหาค่านการเรียน	25	20	ค่า t จาก 2.45 - 5.34	—
2	ปัญหาค่านสังคม	50	41	t 2.43 - 11.02	—
3	ปัญหาค่านส่วนตัว	45	35	t 2.30 - 7.00	—
รวม	—	120	96	2.30 - 11.02	.90

จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่า จากแบบสำรวจทั้งหมด 120 ข้อ เมื่อหาค่าอำนาจจำแนก แล้วใช้ได้ 96 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสำรวจจากค่า t 2.30 - 11.02 ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกที่ระดับความเชื่อมั่น .001 ถึง 61 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกที่ระดับความเชื่อมั่น .01 จำนวน 20 ข้อ และมีค่าอำนาจจำแนกที่ระดับความเชื่อมั่น .05 จำนวน 15 ข้อ สำหรับที่เหลืออีก 24 ข้อ ปรากฏว่ามีค่าอำนาจจำแนกต่ำ

เมื่อได้แบบสำรวจจริงจำนวน 96 ชุดแล้ว ได้นำแบบสำรวจนี้ไปใช้กับนักเรียนโรงเรียน
วัดผามุข ซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง จำนวน 120 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสำรวจ โดยใช้วิธี Split - half ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) = .90

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 ปีการศึกษา
2517 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาที่อยู่ในจังหวัดชัยภูมิ และในกรุงเทพมหานคร กลุ่มละ
500 คน โดยมีวิธีเลือกดังนี้

1. เลือกโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาดังกล่าวส่วนกลาง 5 โรงเรียน จาก
ทั้งหมด 40 โรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ได้โรงเรียนต่อไปนี้

- 1.1 โรงเรียนสายน้ำทิพย์
- 1.2 โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ
- 1.3 โรงเรียนอยุธยาไท
- 1.4 โรงเรียนวัดเทวสัง
- 1.5 โรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส

2. โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ 2 โรงเรียน จึงใช้เป็น
กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โรงเรียน คือ

- 2.1 โรงเรียนเมืองชัยภูมิ
- 2.2 โรงเรียนจักรี

3. การเลือกนักเรียนเพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในส่วนกลาง ใช้วิธีสุ่มห้องเรียน
จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6, 7 ชั้นละ 1 ห้องเรียน แต่ละโรงเรียนใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 100 คน

4. เนื่องจากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิเพียง 2 โรงเรียน
และมีนักเรียนเพียง 516 คน จึงใช้นักเรียนทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้

จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว จะได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 1,016 คน
ทั้งรายละเอียดในตาราง 2

- ๐ ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนในส่วนกลาง และ จังหวัดชัยภูมิ

สถานศึกษา	ป. 5	ป. 6	ป. 7	รวม
ก. ส่วนกลาง				
1. โรงเรียนสายน้ำทิพย์	37	35	28	100
2. โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ	40	36	24	100
3. โรงเรียนพญาไท	42	34	24	100
4. โรงเรียนจิตรลัด	35	35	30	100
5. โรงเรียนวัดประยูรฯ	44	20	28	100
รวม	198	168	134	500
ข. ชัยภูมิ				
1. โรงเรียนเมืองชัยภูมิ	130	121	101	352
2. โรงเรียนจักรัส	75	47	42	164
รวม	205	168	143	516
รวมทั้งสิ้น	403	336	277	1,016

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจก และรวบรวมแบบสำรวจด้วยตนเอง โดยได้รับความร่วมมือจาก คุรุใหญ่ และครูประจำชั้นของโรงเรียนทั้งในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดชัยภูมิ เป็นอย่างก็ ก่อนที่จะให้เด็กเรียนกรอกแบบสำรวจได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมาย และวิธีการทำ ตลอดจน

ได้พยายามเน้นให้ทุกคนตอบอย่างอิสระ และตรงตามความรู้ที่ตนเองมากที่สุด, นักเรียนแต่ละชั้นใช้เวลาทำแบบสำรวจประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที แล้วก็นำแบบสำรวจกันพื้นที่เมื่อนักเรียนทำเสร็จ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลแล้ว ได้เข้ามาพิจารณาวิเคราะห์และกำหนดค่าสถิติตามที่ต้องการดังต่อไปนี้

1. พิจารณาแบบสำรวจทุกฉบับว่าได้คำตอบที่สมบูรณ์หรือไม่ แล้วก็คัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ไว้ จากแบบสำรวจทั้งหมด 1,016 ฉบับ บวกว่าได้ฉบับที่สมบูรณ์ 916 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90.15 ซึ่งนับว่าเป็นข้อมูลที่พอใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างได้เป็นอย่างดี
- เพื่อให้เห็นรายละเอียดชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้แสดงข้อมูลไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลที่ได้รับแยกตามโรงเรียนในส่วนกลาง
และในจังหวัดชัยภูมิ

สถานศึกษา	แบบสำรวจ			
	จำนวน	รับจริง	ใช้ได้	ร้อยละ
ก. ส่วนกลาง				
1. โรงเรียนสายน้ำทิพย์	100	100	100	100.00
2. โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ	100	100	95	95.00
3. โรงเรียนพญาไท	100	100	98	98.00
4. โรงเรียนวัดหนัง	100	100	94	94.00
5. โรงเรียนวัดประยูรฯ	100	100	99	99.00
รวม	500	500	486	97.20
ข. ชัยภูมิ				
1. โรงเรียนเมืองชัยภูมิ	352	352	287	81.54
2. โรงเรียนจัตุรัส	164	164	143	87.19
รวม	516	516	430	83.33
รวมทั้งสิ้น	1,016	1,016	916	90.15

จากตารางนี้แสดงผลที่ได้กล่าวมาแล้ว คือจากแบบสำรวจทั้งหมด 1,016 ฉบับ
ได้ฉบับที่สมบูรณ์ 916 ฉบับ โรงเรียนในส่วนกลางมีแบบสำรวจที่ใช้ได้ถึง 97.20 % และโรงเรียน
ในจังหวัดชัยภูมิแบบสำรวจใช้ได้ 83.33 %

2. ตรวจให้คะแนน และจำแนกแบบสำรวจ ออกเป็นหมวดหมู่ตามตัวแปรอิสระ คือ ที่ตั้งโรงเรียน, อายุ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระยะเวลาทางเศรษฐกิจของปีการศึกษา หรือผู้ปกครองโดยยึดหลักการให้คะแนนแต่ละข้อปัญหาค้างนี้

ไม่มีปัญหา	ตรวจให้	0	คะแนน
มีปัญหาน้อยที่สุด	ตรวจให้	1	คะแนน
มีปัญหาน้อย	ตรวจให้	2	คะแนน
มีปัญหามาก	ตรวจให้	3	คะแนน
มีปัญหามาก	ตรวจให้	4	คะแนน
มีปัญหามากที่สุด	ตรวจให้	5	คะแนน

3. เมื่อตรวจให้คะแนนแบบสำรวจครบทุกฉบับแล้ว นำคะแนนที่ได้มาหาค่า ความสำคัญของปัญหา โดยกำหนดหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อในแต่ละหมวดหมู่ ค่าคะแนน เฉลี่ยนี้ ผู้วิจัยเรียกว่า "ค่าความสำคัญของปัญหา" การแปลความหมายของค่าความสำคัญของ ปัญหาแต่ละข้อ ถือหลักดังนี้

ค่าความสำคัญเป็น 0	หมายความว่า ไม่มีปัญหาในข้อนี้
ค่าความสำคัญตั้งแต่ 0.01 ถึง 1.00	หมายความว่า มีปัญหาในข้อนี้น้อยที่สุด
ค่าความสำคัญตั้งแต่ 1.01 ถึง 2.00	หมายความว่า มีปัญหาในข้อนี้น้อย
ค่าความสำคัญตั้งแต่ 2.01 ถึง 3.00	หมายความว่า มีปัญหาในข้อนี้ปานกลาง
ค่าความสำคัญตั้งแต่ 3.01 ถึง 4.00	หมายความว่า มีปัญหาในข้อนี้มาก
ค่าความสำคัญตั้งแต่ 4.01 ถึง 5.00	หมายความว่า มีปัญหาในข้อนี้มากที่สุด

ค่าความสำคัญของปัญหานี้จะเป็นตัวบ่งชี้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียน ประสบปัญหาในด้านใด, ข้อใด โดยยึดหลักการแปลความหมายเช่นเดียวกับหลักในการตรวจ ให้คะแนนที่กล่าวข้างต้น

4. หากคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละหมวดหมู่ โดยวิธีสูตรของกิลฟอร์ด (Guilford, 1965 : 44) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทนผลรวมของน้ำหนักคะแนน
 N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$$s = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

สูตรของ กิลฟอร์ด

เมื่อ s แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทนผลรวมของน้ำหนักคะแนน
 $\sum X^2$ แทนผลรวมน้ำหนักของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาแต่ละกลุ่ม ซึ่งจำแนกตามตัวแปรอิสระ โดยใช้ t - test ตามสูตรของแมกนิเมอร์ (McNemar, 1955 : 109)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ N_1, N_2 แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และที่ 2
 t แทนความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ
 s_1^2, s_2^2 แทนความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ 1 และ 2

$$\text{ในเมื่อ } s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

s^2 แทนความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทนผลรวมของน้ำหนักคะแนน
 $\sum X^2$ แทนผลรวมน้ำหนักของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สะดวกในการที่จะวิเคราะห์ข้อมูล และให้เป็นที่ยอมรับกัน จึงได้กำหนดใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปรและกลุ่มตัวอย่างตลอดจนสถิติวิเคราะห์ต่อไปนี้

X	แทน	คะแนนดิบ
ΣX	แทน	ผลรวมนำหนักของคะแนน
ΣX^2	แทน	ผลรวมของน้ำหนักคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) หรือ มัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean)
s^2	แทน	ความแปรปรวน (Variance) ของคะแนน
s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนน
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
ชัยภูมิ	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดชัยภูมิ
กรุงเทพฯ	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมาย โค้ดพิจารณาถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องเป็นตอน ๆ คือ

ตอนที่ 1

1.1 เสนอค่าความสำคัญของการเรียน สังคม และส่วนตัว

ของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดชัยภูมิ และในส่วนกลาง

1.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทางการเรียน สังคม และ ส่วนตัวของนักเรียนในจังหวัดชัยภูมิ และในกรุงเทพมหานคร

✓ ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการเรียน สังคม และ ส่วนตัว ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของนักเรียน

✓ ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ตอนนี้ จะตอบคำถามที่ว่านักเรียนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ ต่างกัน อายุต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดาต่างกัน จะมีปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวต่างกันหรือไม่เพียงใด

ตอนที่ 1

1.1 เสนอค่าความสำคัญของปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชัยภูมิ และ กรุงเทพมหานคร

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้เพื่อต้องการทราบว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแยก ตามถิ่นที่อยู่ ซึ่งมีสภาพแวดล้อมทั้งด้านวัตถุ และสังคมต่างกัน จะประสบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว มากน้อยต่างกันเพียงใด เรื่องใดที่นักเรียนมีปัญหามาก หรือข้อใดที่มีปัญหาน้อย หรือไม่มีปัญหาเลย ดังจะได้เสนอผลการวิเคราะห์ค่าความสำคัญของปัญหาใน แต่ละหมวด ดังนี้

1.1.1 หมวดปัญหาการเรียน

ตาราง 4 ค่าความสำคัญของปัญหาค้นหาการเรียน

ที่	ปัญหา	ค่าความสำคัญของปัญหาตามความเห็นของ		
		ชัยภูมิ	กรุงเทพฯ	ส่วนรวม
1	มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีเรียนที่ถูกต้อง	2.58	2.11	2.34
2	มีความรู้ไม่เหมาะกับชั้นเรียน	2.09	1.28	1.76
3	เรียนไม่ทันเพื่อน	1.49	1.10	1.29
4	ลืมนบทเรียนที่เรียนมาแล้วง่าย	2.18	1.94	2.06
5	รู้สึกท้อว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร	2.20	1.89	2.04
6	ไม่มีเวลาสำหรับทำการบ้านเพียงพอ	1.88	1.87	1.87
7	ไม่เข้าใจสิ่งที่ครูอธิบาย และไม่กล้าถาม	2.11	1.68	1.89
8	ต้องมาโรงเรียนสายเสมอ เพราะ			
	ความจำเป็นทางบ้าน	1.21	1.75	1.48
9	ต้องขาดเรียนเนื่องจากเพื่อนเป็น			
	สาเหตุเสมอ	0.58	0.22	0.40
10	มีความกังวลใจในการสอบแต่ละครั้ง	2.22	0.35	1.28
11	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น	2.17	1.78	1.99
12	อ่านหนังสือเข้าใจยาก	1.85	1.88	1.71
13	คิดถึงเรื่องอันขณะครูสอน	2.32	1.58	2.24
14	ทำการบ้านไม่ได้ เพราะไม่ทราบ			
	จะถามใคร เมื่ออยู่ที่บ้าน	1.30	2.16	1.73

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	ปัญหา	ค่าความสำคัญของปัญหตามความเห็นของ		
		ชัยภูมิ	กรุงเทพฯ	ส่วนรวม
15	รู้สึกไม่สบายใจ เมื่อเรียนไม่เก่ง เท่าคนอื่น	1.71	1.51	1.61
16	ต้องการหนังสือ และอุปกรณ์ที่จำเป็น ในการเรียน	2.39	1.10	1.74
17	มีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน ไม่เพียงพอ	2.62	1.99	2.30
18	เรียนไม่เข้าใจ เพราะไม่เข้าใจ ภาษาที่ครูใช้	1.30	1.74	1.36
19	ต้องการให้โรงเรียนช่วยเหลือใน เรื่องเครื่องแบบนักเรียน	1.46	0.80	1.16
20	ลำบากใจในการพูดหน้าชั้น	.99	0.86	.85
เฉลี่ยทุกข้อ		1.74	1.44	1.59

หมายเหตุ	ความหมายของค่าความสำคัญของปัญหา	
0.00	หมายความว่า	ไม่มีปัญหาเลย
1.00	หมายความว่า	มีปัญหาน้อยที่สุด
2.00	หมายความว่า	มีปัญหาน้อย
3.00	หมายความว่า	มีปัญหปานกลาง
4.00	หมายความว่า	มีปัญหามาก
5.00	หมายความว่า	มีปัญหามากที่สุด

จากตาราง 4 จะเห็นว่าปัญหาคำถามการเรียนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ และในส่วนกลาง คือกรุงเทพมหานคร ประสบปัญหา
โดยเฉลี่ยแล้วมีขนาด "น้อย" ได้แก่ปัญหา

- ก. เกี่ยวกับวิธีเรียนที่ถูกต้อง
- ข. สัมบทเรียนที่เรียนมาแล้วง่าย
- ค. รู้สึกว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร
- ง. คิดถึงเรื่องอื่นขณะครูสอน
- จ. มีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียนไม่เพียงพอ

สำหรับปัญหาในข้ออื่น ๆ นักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วมีขนาด
"น้อยที่สุด"

กล่าวโดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนทั้งสองกลุ่มประสบปัญหาคำถามการเรียนโดยเฉลี่ย
แล้ว มีขนาด "น้อยที่สุด"

1.1.2 เหมวคปัญหาคำถามสังคม

ตาราง 5 ค่าความสำคัญของปัญหาคำถามสังคม

๐

ที่	ปัญหา	ค่าความสำคัญของปัญหาตามความเห็นของ		
		กลุ่มชัยภูมิ	กลุ่มกรุงเทพฯ	ส่วนรวม
	ก. <u>ความสัมพันธ์กับครู</u>			
1	ครูบางคนไม่ยุติธรรม	1.15	1.60	1.38
2	ครูบางคนใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรง	1.35	1.59	1.47
3	ครูไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร	1.63	1.22	1.43
4	ครูไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร	1.20	1.11	1.16
5	ครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน	1.83	1.81	1.82

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	ปัญหา	ค่าความสำคัญของปัญหาตามความเห็นของ		
		กลุ่มชัยภูมิ	กลุ่มกรุงเทพฯ	ส่วนรวม
6	ไม่ชอบครูผู้สอนบางวิชาเลยทำให้ เรียนวิชานั้นไม่เต็มใจเท่าที่ควร	1.41	1.72	1.56
7	เวลาแก้ปัญหา ไม่ทราบจะถามใคร ขณะอยู่ที่โรงเรียน	1.63	1.20	1.41
8	ขาดความเป็นกันเองกับครู	1.27	1.44	1.35
9	ครูเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนน้อยไป	1.46	1.58	1.42
10	ครูบางคนชอบเล่าเรื่องไม่ดีของ นักเรียนให้ผู้อื่นฟัง	1.23	1.14	1.19
11	ครูบางคนไม่ชอบนักเรียนโดยไม่มี เหตุผล	1.25	1.28	1.26
12	ครูโกรธนักเรียนทั้งชั้นเนื่องจากนักเรียน เพียงบางคนเป็นต้นเหตุ	1.75	1.77	1.82
ข. <u>การคบเพื่อน</u>				
1	ไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้ใน โรงเรียน	2.18	1.87	2.02
2	รู้สึกว่าเพื่อน ๆ ขาดความเข้าใจ ในตน	2.17	2.10	2.14
3	เพื่อนชอบชวนเข้าร่วมในการเล่นควย	3.09	2.40	2.75
6	บางครั้งถูกกีดกันออกจากกลุ่มเพื่อน โดยไม่ทราบสาเหตุ	2.24	2.14	2.19

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	ปัญหา	ค่าความสำคัญของปัญหาคำนวณความเห็นของ		
		กลุ่มชัยภูมิ	กลุ่มกรุงเทพฯ	ส่วนรวม
7	เพื่อนชอบเล่าเรื่องไม่ดีของคน ให้คนอื่นฟัง	1.57	1.46	1.52
8	รู้สึกท้อใจเองโกรธง่ายเมื่อเพื่อน หยอกกล้อ	2.03	1.68	1.85
9	รู้สึกอาย เมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม	1.90	1.76	1.83
10	ไม่ยอมมาโรงเรียนเพราะเพื่อน เป็นคนเหี้ยม	2.28	1.91	2.09
11	รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนใหม่ จำนวนมาก	1.31	0.97	1.14
12	ไม่ต้องการให้เพื่อนทราบเกี่ยวกับ ที่อยู่อาศัยของตน	2.23	1.82	2.03
13	ได้รับการดูหมิ่นเหยียดหยามจากเพื่อน	1.68	1.61	1.64
14	ไม่ต้องการให้เพื่อนทราบเกี่ยวกับ ฐานะของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	1.58	1.74	1.66
ค. <u>ความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน</u>				
1	มีความเห็นไม่ตรงกับบุคคลในบ้านเสมอ	1.84	2.00	1.92
2	บุคคลในบ้านทะเลาะกันเสมอ	1.77	2.00	1.89
3	ต้องการความรัก และความเห็นใจ จากคนอื่น ๆ ในบ้าน	3.07	2.64	2.85
4	พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้ความยุติธรรม	0.99	1.02	1.01

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	ปัญหา	ค่าความสำคัญของปัญหาคำนวณเห็นของ		
		กลุ่มชัยภูมิ	กลุ่มกรุงเทพฯ	ส่วนรวม
5	พ่อแม่ผู้ปกครองคอยบังคับอยู่เสมอ	1.60	1.60	1.60
6	ชีวิตในบ้านไม่มีความสุข	1.40	1.35	1.38
7	ต้องรับผิดชอบงานในบ้านมากเกินไป	1.79	1.43	1.61
8	เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ ไม่ชอบปรึกษาคนในบ้าน	1.85	1.78	1.82
9	พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็น	1.33	1.87	1.60
10	ต้องการเป็นอิสระมากกว่านี้ขณะอยู่ที่บ้าน	1.98	2.03	2.00
11	รู้สึกไม่พอใจ เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองเล่าเรื่องของตนให้คนอื่นฟัง	1.97	2.20	2.08
12	ไม่มีอิสระในการตัดสินใจในควมของตนเอง	1.76	1.61	1.69
13	รู้สึกไม่สบายใจเมื่อพี่น้องได้รับการชมเชยกย่อง	1.10	1.01	1.06
14	รู้สึกไม่พอใจในความคาดหวังของพ่อแม่เกี่ยวกับความฉลาดของตน	1.70	1.54	1.62
15	มีความรู้สึกกลัวพ่อแม่ ผู้ปกครองรักตนน้อยเกินไป	1.36	1.37	1.37
เฉลี่ยทุกข้อ		1.72	1.61	1.66

<u>หมายเหตุ</u>	ความหมายของค่าความสำคัญของปัญหา
0.00	หมายความว่า ไม่มีปัญหาเลย
1.00	หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด
2.00	หมายความว่า มีปัญหาน้อย
3.00	หมายความว่า มีปัญหาปานกลาง
4.00	หมายความว่า มีปัญหามาก
5.00	หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด

จากตาราง 5 จะเห็นว่าปัญหาค่านสังคม ซึ่งแยกเป็นด้านความสัมพันธ์ กับครู การคบเพื่อน และความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้านนั้น นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้ว มีขนาด "น้อย" ใต้เกณฑ์

ด้านการคบเพื่อน

- ก. ไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้ในโรงเรียน
- ข. รู้สึกว่าเพื่อน ๆ ขาดความเข้าใจในตน
- ค. เพื่อนชอบชวนเข้าร่วมในการเล่นควย
- ง. ต้องการให้เพื่อนสนใจมากกว่านี้
- จ. บางครั้งถูกกีดกันออกจากกลุ่มเพื่อนโดยไม่ทราบสาเหตุ
- ฉ. ไม่อยากมาโรงเรียนเพราะเพื่อนเป็นต้นเหตุ
- ช. ไม่ต้องการให้เพื่อนทราบเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของตน

ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน

- ก. ต้องการความรัก และความสนใจจากคนอื่น ๆ ในบ้าน
- ข. ต้องการ เป็นอิสระมากกว่านี้ขณะอยู่ที่บ้าน
- ค. รู้สึกไม่พอใจ เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองเล่าเรื่องของตนให้คนอื่นฟัง

สำหรับปัญหาในข้ออื่น ๆ นักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วมีระดับ "น้อยที่สุด" กล่าวโดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนทั้งสองกลุ่มประสบปัญหาในค่านสังคม โดยเฉลี่ยแล้ว

มีระดับ "น้อยที่สุด"

1.1.3 หมวดปัญหาส่วนตัว

ตาราง 6 ค่าความสำคัญของปัญหาส่วนตัว

ที่	ปัญหา	ค่าความสำคัญของปัญหาตามความเห็นของ		
		กลุ่มชัยภูมิ	กลุ่มกรุงเทพฯ	ส่วนรวม
ก. <u>ปัญหาการเงิน</u>				
1	เงินที่ใช้ซื้ออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ	1.22	1.22	1.22
2	เงินที่ใช้ซื้อเครื่องแต่งกายไม่เพียงพอ	1.03	0.89	0.95
3	ต้องทำงานเพื่อหาเงินมาใช้ในการเรียน	1.29	0.75	1.02
4	ไม่มีเงินสำหรับหาความเพลิดเพลินส่วนตัว	1.52	1.22	1.37
5	ต้องการทำงานพิเศษ เพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในสิ่งจำเป็นส่วนตัว	1.72	1.60	1.66
6	รู้สึกว่าการต้องใช้เงินอย่างประหยัด	2.46	2.06	2.28
7	อุปสรรคของต้องยืมเงินผู้อื่นมาใช้จ่ายเสมอ	1.02	0.81	0.91
8	ต้องการ เงินทุนเพื่อช่วยเหลือในการเรียน	2.11	1.82	1.97
9	ต้องการออกไปประกอบอาชีพเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว	1.43	1.04	1.23
10	ไม่มีเงินค่าอาหารกลางวัน	0.99	0.63	0.81

ตาราง 6 (ต่อ)

ที่	ปัญหา	ค่าความสำคัญของปัญหาตามความเห็นของ		
		กลุ่มชัยภูมิ	กลุ่มกรุงเทพฯ	ส่วนรวม
11	มีปัญหาเกี่ยวกับการชำระเงินค่า เช่าเรียน	1.26	1.32	1.29
12	มีเงินเหลือใช้ และเคยให้เพื่อนยืม	1.10	0.79	0.95
13	มีปัญหาในการใช้จ่ายเงินเพื่อ เปรียบเทียบกับเพื่อน ๆ	0.56	0.79	0.67
	ข. <u>เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย</u>			
1	ต้องการมีห้องส่วนตัว	0.82	0.82	0.83
2	บ้านมีสภาพไม่ถูกสุขลักษณะ	1.97	2.02	1.99
3	พอใจในสภาพของบ้านขณะนี้แล้ว	1.21	1.15	1.18
4	ต้องการที่อยู่ที่ดีกว่านี้	2.46	2.13	2.30
5	ที่ตั้งของบ้านอยู่ไกลแหล่งการพนัน	1.98	1.65	1.82
6	มีปัญหาเกี่ยวกับไม่มีน้ำประปาและ ไฟฟ้าในบ้าน	1.56	1.49	1.52
7	มีความต้องการเครื่องตกแต่งภายใน ในบ้าน	0.75	1.07	0.91
8	ต้องการให้พ่อแม่อุปการะซ่อมแซม บ้าน	1.21	0.85	1.03
9	ไม่สบายใจเพราะบ้านคับแคบเกินไป	1.91	1.63	1.77

ตาราง 6 (ต่อ)

ที่	ปัญหา	ค่าความสำคัญของปัญหาตามความเห็นของ		
		กลุ่มชัยภูมิ	กลุ่มกรุงเทพฯ	ส่วนรวม
ค. สุขภาพ				
1	ป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นประจำ	1.74	1.56	1.65
2	ได้รับคำแนะนำจากแพทย์เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ	1.91	1.33	1.62
3	ออกกำลังกายเสมอ	1.38	1.42	1.40
4	พักผ่อนไม่เพียงพอ	1.98	2.05	2.02
5	มีปัญหาเกี่ยวกับผิวพรรณไม่ดี เช่น เป็นสิ่ว ผื่น	1.21	0.99	1.10
6	มีปัญหาเกี่ยวกับโรคผิวหนังเรื้อรัง	0.85	0.64	0.74
7	เป็นโรคเกี่ยวกับหู	0.63	0.59	0.61
8	มีปัญหาเกี่ยวกับรูปร่าง และสัดส่วนของร่างกาย	1.26	1.16	1.21
9	มีความผิดปกติเกี่ยวกับตา	1.13	1.18	1.16
10	รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา	1.37	1.38	1.37
11	พูดไม่ชัด หรือติดอ่าง	0.69	0.59	0.64
12	ร่างกายอ่อนแอ เพราะรับประทานอาหารไม่มีประโยชน์เพียงพอ	1.02	0.76	0.89
13	ร่างกายอ่อนแอเพราะขาดอาหาร	0.80	0.77	0.79
เฉลี่ยทุกข้อ		1.36	1.20	1.28

หมายเหตุ	ความหมายของค่าความสำคัญของปัญหา
0.00	หมายความว่า ไม่มีปัญหาเลย
1.00	หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด
2.00	หมายความว่า มีปัญหาน้อย
3.00	หมายความว่า มีปัญหปานกลาง
4.00	หมายความว่า มีปัญหามาก
5.00	หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด

จากตาราง 6 จะเห็นว่า ปัญหาด้านส่วนตัว ซึ่งประกอบไปด้วยปัญหาเกี่ยวกับการเงิน ที่อยู่อาศัย และปัญหาสุขภาพนั้น นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้ว มีระดับ "น้อย" ใกล้เคียง

เกี่ยวกับปัญหาด้านการเงินคือ รู้สึกว่าต้องใช้เงินอย่างประหยัด

เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยคือ ต้องการที่อยู่ให้สบายกว่านี้

เกี่ยวกับสุขภาพคือ พักผ่อนไม่เพียงพอ

ส่วนปัญหาในข้ออื่น ๆ นักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาส่วนตัวโดยเฉลี่ยแล้ว มีระดับ "น้อยที่สุด"

กล่าวโดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนทั้งสองกลุ่ม ประสบปัญหาส่วนตัวโดยเฉลี่ยแล้ว มีระดับ "น้อยที่สุด"

1.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ และใน กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ตอนนี้ เพื่อจะทราบสภาพปัญหาของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชัยภูมิ และในกรุงเทพมหานคร ว่ามีปัญหาดังสามด้านเป็นอย่างไร ปัญหาแต่ละด้าน เหมือนกัน หรือแตกต่างกันอย่างไร และเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 โดยผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มประสบปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

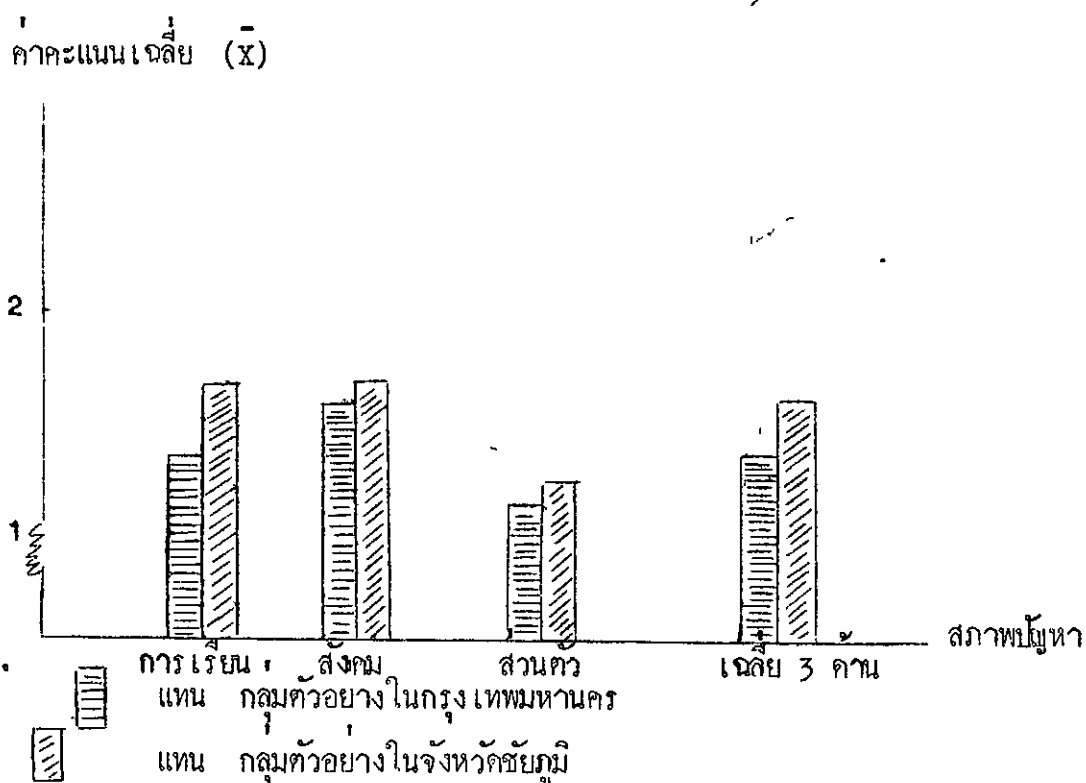
ตาราง 7 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนการเรียน สังคม และส่วนตัว
และการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหา ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร
และ จังหวัดชัยภูมิ

ปัญหา และ กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติพื้นฐาน				t
	N	$\sum X$	$\bar{X}$	s	
1. <u>ปัญหาคำนการเรียน</u>					
กรุงเทพฯ	486	13998	1.4401	1.8450	3.4541**
ชัยภูมิ	430	15041	1.7489	0.6675	
2. <u>ปัญหาคำนสังคม</u>					
กรุงเทพฯ	486	32133	1.6126	0.4174	3.4444**
ชัยภูมิ	430	30382	1.7233	0.5874	
3. <u>ปัญหาคำนส่วนตัว</u>					
กรุงเทพฯ	486	20555	1.2084	1.3754	2.3179*
ชัยภูมิ	430	20524	1.3637	0.5616	
4. <u>เฉลี่ยปัญหา 3 คำน</u>					
กรุงเทพฯ	486	22228	1.4203	1.2126	3.1103**
ชัยภูมิ	430	21982	1.6119	0.6055	

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 1 แสดงปริมาณปัญหาทั้งสามด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่อยู่ของนักเรียน

จากตาราง 7 และ ภาพที่ 1 อธิบายได้ดังนี้

ในภาพที่ 1 แสดงแนวโน้มให้เห็นว่า นักเรียนในจังหวัดชัยภูมิ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนรู้ สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนในกรุงเทพฯ และเมื่อพิจารณาเป็นส่วนรวมของปัญหาเฉลี่ยทั้ง 3 ด้านแล้ว นักเรียนในจังหวัดชัยภูมิ ก็มีปัญหามากกว่านักเรียนในกรุงเทพฯ

เมื่อพิจารณาค่า t ในตาราง 7 พบว่า นักเรียนในจังหวัดชัยภูมิ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้งการเรียนรู้ สังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนในกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และเมื่อกล่าวโดยส่วนรวม คือเฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้านแล้ว ก็ปรากฏว่า นักเรียนในจังหวัดชัยภูมิมีปัญหามากกว่านักเรียนในกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการศึกษาในข้อนี้ ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ "นักเรียนชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และ จังหวัดชัยภูมิ มีปัญหาทั้ง
3 ด้าน แตกต่างกัน

ตอนที่ 2

เปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนรู้ สังคม และ ส่วนตัว ของกลุ่มตัวอย่าง
โดยจำแนกตามอายุของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุ 10 –
12 ปี ซึ่งจัดอยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น , และกลุ่มอายุ 13 – 16 ปี จัดอยู่ในวัยรุ่นตอนต้น
การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่อายุต่างกัน
จะมีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน

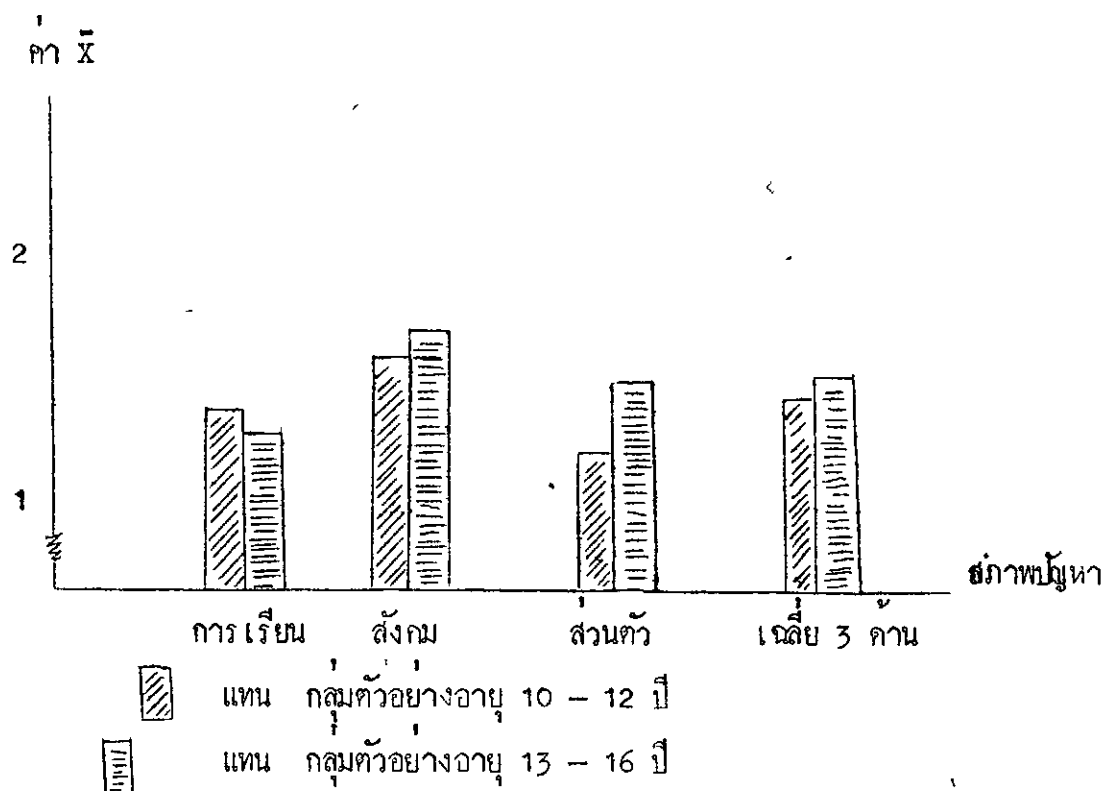
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตาราง 8 และ ภาพที่ 2

ตาราง 8' คาสถิติพื้นฐานของปัญหาที่ด้านการเรียน สังคม ส่วนตัว และ
การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามอายุของนักเรียน

ปัญหา และ กลุ่มตัวอย่าง	คาสถิติพื้นฐาน				t
	N	$\sum X$	$\bar{Y}$	s	
1. <u>ปัญหาด้านการเรียน</u>					
อายุ 10 - 12 ปี	606	18147	1.4972	1.4406	1.2127
อายุ 13 - 16 ปี	286	7825	1.3680	1.1580	
2. <u>ปัญหาด้านสังคม</u>					
10 - 12 ปี	606	40783	1.6414	0.2111	2.5766**
13 - 16 ปี	286	20100	1.7141	0.5182	
3. <u>ปัญหาด้านส่วนตัว</u>					
10 - 12 ปี	606	26808	1.2639	0.6084	5.0420**
13 - 16 ปี	286	15413	1.5397	0.8390	
4. <u>เฉลี่ยปัญหา 3 ด้าน</u>					
10 - 12 ปี	606	28579	1.4675	0.7537	1.1421
13 - 16 ปี	286	14446	1.5406	0.9584	

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 2 แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ
ของนักเรียน

จากคะแนนเฉลี่ยในตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างอายุ 10 - 12 ปี และกลุ่มตัวอย่างอายุ 13 - 16 ปี มีปัญหาทั้งด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวอยู่ในระดับ "น้อย"

เมื่อพิจารณาภาพที่ 2 ซึ่งแสดงปริมาณของปัญหาทั้ง 3 ด้านเปรียบเทียบกันแล้วจะแสดงแนวโน้มให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม มีปัญหาค้นสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาส่วนตัว และการเรียนตามลำดับ กลุ่มอายุ 10 - 12 ปี มีปัญหาค้นส่วนตัวน้อยกว่ากลุ่มอายุ 13 - 16 ปี อย่างเห็นได้ชัด และเมื่อพิจารณาเป็นส่วนรวมของคะแนนเฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้าน ก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างอายุ 10 - 12 ปี มีปัญหาน้อยกว่ากลุ่มอายุ 13 - 16 ปี

เมื่อพิจารณาค่า t ในตาราง 8 พบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาค้นสังคม และค้นส่วนตัวนั้น พบว่า นักเรียนในกลุ่มอายุ

13 - 16 ปี มีปัญหามากกว่ากลุ่มอายุ 10 - 12 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาค่า t ของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษาในข้อนี้จะได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบปัญหาทั้ง 3 ด้าน ระหว่างกลุ่มนักเรียนอายุ 10 - 12 ปี และกลุ่มนักเรียนอายุ 13 - 16 ปีแล้ว ผลการวิเคราะห์ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีปัญหาด้านสังคม และส่วนตัวต่างกัน สำหรับปัญหาด้านการเรียนนั้น ไปเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3

เปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จะมีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน

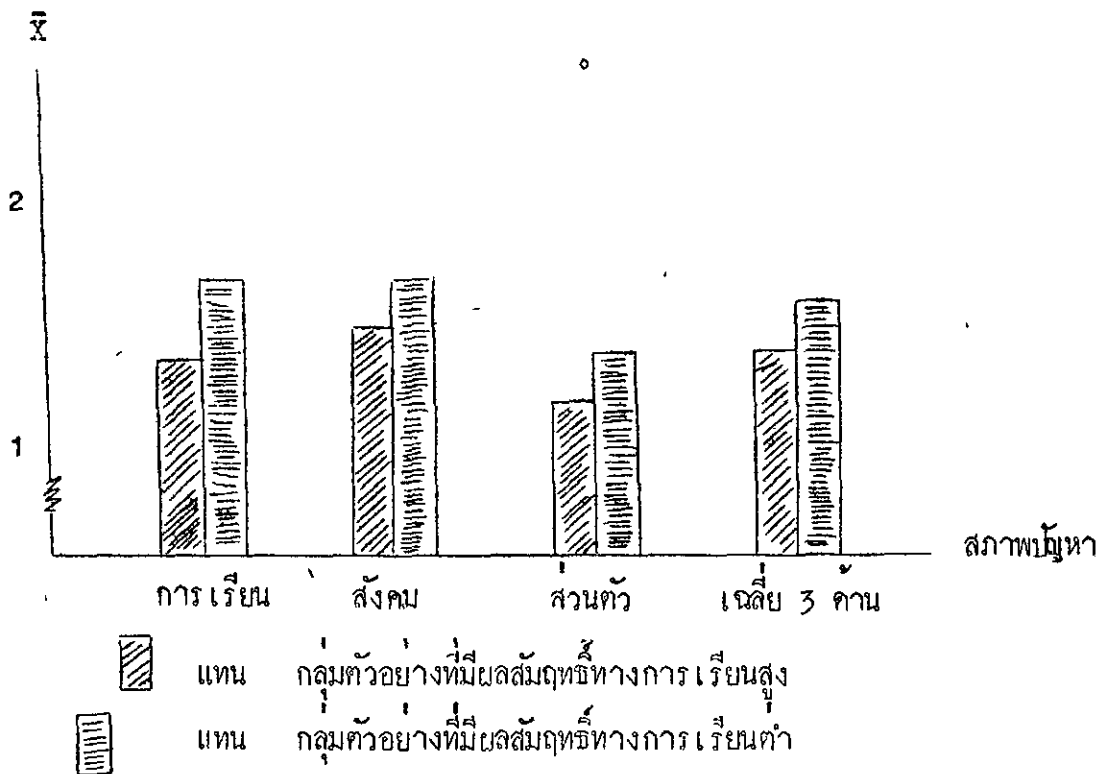
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะแสดงในตาราง 9 และภาพที่ 3

ตาราง 9 คาสถิติพื้นฐานของปัญหาคำนการเรียน สังคม และส่วนตัว และ
การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนก
ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหา และ กลุ่มตัวอย่าง	คาสถิติพื้นฐาน				t
	N	ΣX	$\bar{X}$	s	
1. <u>ปัญหาคำนการเรียน</u>					
ผลสัมฤทธิ์สูง	247	7260	1.4696	0.7369	4.7418**
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	247	8825	1.7864	0.7925	
2. <u>ปัญหาคำนสังคม</u>					
ผลสัมฤทธิ์สูง	247	15511	1.5316	0.8926	2.8396**
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	247	17395	1.7176	0.5254	
3. <u>ปัญหาคำนส่วนตัว</u>					
ผลสัมฤทธิ์สูง	247	10570	1.2226	0.9925	3.3454**
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	247	12713	1.4705	0.8045	
4. <u>เฉลี่ยปัญหา 3 คำน</u>					
ผลสัมฤทธิ์สูง	247	11113	1.4079	0.8749	3.7737**
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	247	12977	1.6581	0.7074	

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 3 แสดงปริมาณของปัญหาทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คะแนนเฉลี่ยในตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับ "น้อย"

เมื่อพิจารณาภาพที่ 3 ซึ่งแสดงปริมาณของปัญหาทั้ง 3 ด้านเปรียบเทียบกันแล้ว จะแสดงแนวโน้มให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาด้านการเรียนและด้านสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาด้านส่วนตัว กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้าน เป็นส่วนรวมแล้ว ก็พบว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหามากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

เมื่อพิจารณาค่า t ในตาราง 9 พบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้งด้านการเรียน ด้านสังคม และด้านส่วนตัว มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และเมื่อพิจารณาเป็นส่วนรวมแล้ว พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหามากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน

สรุปผลการศึกษาในข้อนี้จะได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบปัญหาทั้ง 3 ด้านระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแล้ว ผลการวิเคราะห์ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ "นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จะมีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน"

ตอนที่ 4

เปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง และกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "นักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะเศรษฐกิจต่างกัน จะมีปัญหาทั้ง 3 ด้านต่างกัน"

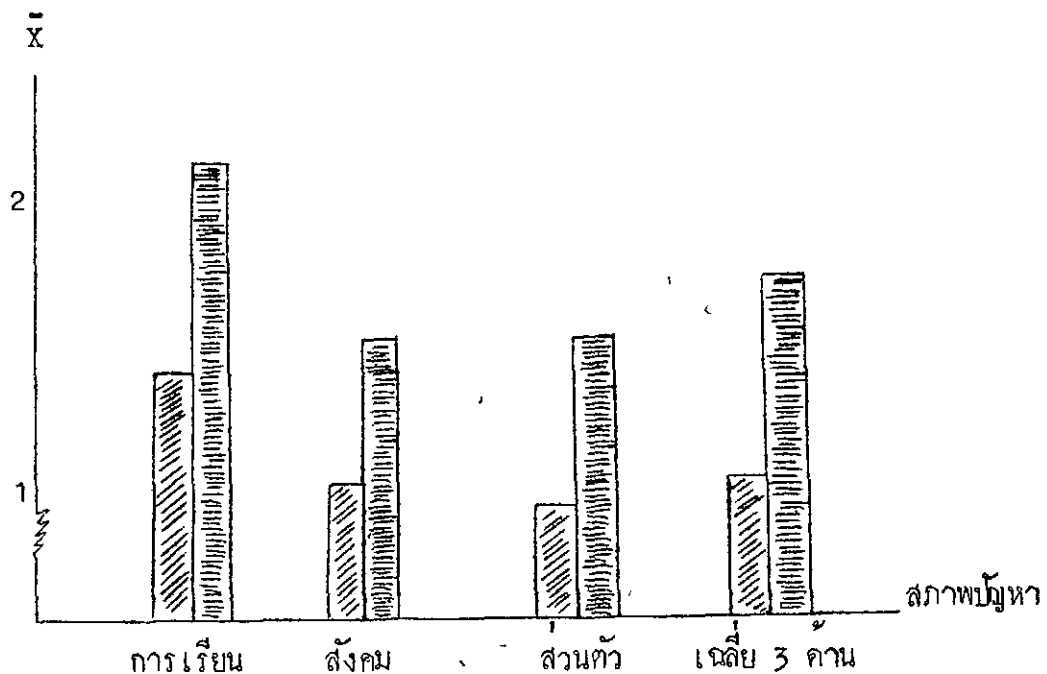
ค่าสถิติที่คำนวณได้แสดงไว้ในตาราง 10 และ ภาพที่ 4

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐานของปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว
และการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้งสามด้านของ
กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา
หรือผู้ปกครอง

ปัญหา และ กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติพื้นฐาน				t
	N	ΣX	$\bar{X}$	s	
1. <u>ปัญหาการเรียน</u>					
เศรษฐกิจสูง	225	5174	1.1496	0.9888	10.4778**
เศรษฐกิจต่ำ	159	6683	2.1014	0.8088	
2. <u>ปัญหาสังคม</u>					
เศรษฐกิจสูง	225	10307	1.1173	0.9920	5.8410**
เศรษฐกิจต่ำ	159	9912	1.5205	0.3017	
3. <u>ปัญหาส่วนตัว</u>					
เศรษฐกิจสูง	225	6374	0.8094	0.7903	8.7610**
เศรษฐกิจต่ำ	159	8464	1.5208	0.7913	
4. <u>เฉลี่ยปัญหา 3 ด้าน</u>					
เศรษฐกิจสูง	225	7285	1.0254	0.9237	8.7522**
เศรษฐกิจต่ำ	159	8353	1.7142	0.6339	

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 4 แสดงปริมาณของปัญหาทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง

 แทน กลุ่มตัวอย่างที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาสูง
 แทน กลุ่มตัวอย่างที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาต่ำ

คะแนนเฉลี่ยในตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาสูง และ กลุ่มตัวอย่างที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาต่ำ มีปัญหาทั้งด้านการเรียนรู้ สังคม และ ส่วนตัว อยู่ในระดับ "น้อย"

ในภาพที่ 4 ซึ่งแสดงปริมาณของปัญหาทั้ง 3 ด้านเปรียบเทียบกัน มีแนวโน้มที่จะแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือปัญหาด้านสังคม และส่วนตัว และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหามากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

เมื่อพิจารณาค่า t ในตาราง 10 พบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่ากลุ่มที่มีฐานะทาง

เศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และเมื่อพิจารณาค่า t ของปัญหาทั้ง 3 คำนวณรวมกัน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 คำนวณมากกว่ากลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน

สรุปผลการศึกษาข้อนี้จะได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบปัญหาทั้ง 3 คำนวณ ระหว่างกลุ่มที่บิคมารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจสูง และ กลุ่มที่บิคมารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำแล้ว ผลการวิเคราะห์ตรงกับสมมุติฐานที่คร่าว คือ "นักเรียนที่บิคมารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน จะมีปัญหาทั้ง 3 คำนวณ แตกต่างกัน".

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และนำเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบปัญหาการเรียน ด้าน สังคม และ ด้านส่วนตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และ ในจังหวัดชัยภูมิ โดยจำแนกตาม อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2517 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลางคือ ในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดชัยภูมิ จนวน 916 คน เป็นกลุ่มนักเรียนในกรุงเทพมหานคร 486 คน ในชัยภูมิ 430 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสำรวจปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีขั้วคำถามทั้งสิ้น 96 ข้อ แบบสำรวจปัญหาคู่ได้วิเคราะห์หาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว มีค่าความเชื่อมั่น .90

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- ✓ 1. หาค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาเป็นรายข้อ และ รายหมวดปัญหา

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 3 ด้าน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และ ในจังหวัดชัยภูมิ

/ 3. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 3 ด้าน ระหว่างกลุ่มนักเรียนอายุ 10 - 12 ปี และอายุ 13 - 16 ปี

/ 4. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 3 ด้าน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 3 ด้าน ระหว่างกลุ่มที่มีความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจสูง และ กลุ่มที่มีความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษานี้สามารถสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาทั่วไป พบว่านักเรียนทั้งในกรุงเทพมหานคร และ จังหวัดชัยภูมิ มีปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญมากกว่าปัญหาคือ ในทัศนะของนักเรียนดังนี้

ก. ปัญหาด้านการเรียน ได้แก่ ประเด็นคำถามต่อไปนี้ คือ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีเรียนที่ถูกต้อง, สัมบทเรียนที่เรียนมาแล้วง่าย รู้สึกว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร คิดถึงเรื่องอื่นและครูสอน และมีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียนไม่เพียงพอ

ข. ปัญหาด้านสังคม ซึ่งแยกเป็น 3 ประเด็นคำถามใหญ่ ๆ คือ ปัญหาการคบเพื่อน ได้แก่ ไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้ในโรงเรียน รู้สึกว่าเพื่อน ๆ ขาดความเข้าใจในตน ต้องการให้เพื่อนสนใจมากกว่านี้, บางครั้งถูกกีดกันออกจากกลุ่มเพื่อนโดยไม่ทราบสาเหตุ ไม่อยากมาโรงเรียนเพราะเพื่อนเป็นต้นเหตุและไม่ต้องการให้เพื่อนทราบเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของตน

ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน ได้แก่ ต้องการความรักและความเห็นใจจากคนอื่น ๆ ในบ้าน, ต้องการเป็นอิสระมากกว่านี้ขณะอยู่ที่บ้าน และ รู้สึก

ไม่พอใจเมื่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง เล่าเรื่องของตนในคนอื่นฟัง

ค. ปัญหาด้านส่วนตัว ได้แก่ ประเด็นปัญหาต่อไปนี้คือ รู้สึกลัวต้องใช้เงิน
อย่างประหยัด ต้องการที่อยู่อาศัยที่สบายกว่านี้ และ พักผ่อนไม่เพียงพอ

2. เปรียบเทียบสภาพปัญหาระหว่างนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพฯ
และในจังหวัดชัยภูมิ พบว่า นักเรียนในจังหวัดชัยภูมิมีปัญหาทั้งด้านการเรียน ด้านสังคม
และด้านส่วนตัวมากกว่านักเรียนในกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เปรียบเทียบสภาพปัญหาระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน พบว่า กลุ่มนักเรียน
อายุ 13 - 16 ปี มีปัญหาด้านสังคม และ ด้านส่วนตัว มากกว่ากลุ่มนักเรียนอายุ 10 - 12 ปี
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ปัญหาด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบสภาพปัญหาระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน
พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้งด้านการเรียน ด้านสังคม และ
ด้านส่วนตัว มากกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. เปรียบเทียบสภาพปัญหาระหว่างนักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา
หรือผู้ปกครองสูงและต่ำ พบว่า กลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทั้งด้านการเรียน
ด้านสังคม และด้านส่วนตัว มากกว่ากลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. เปรียบเทียบปัญหาระหว่างนักเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร กับ นักเรียนใน
จังหวัดชัยภูมิ

ผลการศึกษครั้งนี้พบว่านักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร และ
ในจังหวัดชัยภูมิมีปัญหาทั้งด้านการเรียน ด้านสังคม และด้านส่วนตัวต่างกัน ซึ่งตรงกับ
สมมุติฐานที่ว่า 1 และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยสภาพการรู้หนังสือของประชาชนประจำปี 4

ของกรมสามัญศึกษา ที่พบว่า สภาพการรู้หนังสือเกี่ยวกับวิชาเลขคณิต เมื่อเปรียบเทียบตามทางจังหวัดแล้ว มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพฯ และลำปางไม่แตกต่างกัน (กรมสามัญศึกษา, 73) และตรงกับกรวิจัยของ พจน์ จันทรวิรุณ (2515 : 81) ที่พบว่า เด็กในกรุงจะมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กทางจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อมั่น 99 % นอกจากนี้ สภาพการศึกษาแห่งชาติ (ศูนย์ศึกษา ค.ศ. - ธ.ศ. 17 : 89) ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างภาคเหนือ พบว่า เด็กกรุงเทพฯ ได้คะแนนสูงสุด (เฉลี่ย 51.3) ภาคอีสานได้คะแนนต่ำสุด (26.6) นั้นแสดงว่า เด็กในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาทางการเรียนน้อยกว่าเด็กในจังหวัดชัยภูมิ

ส่วนปัญหาทางสังคม และปัญหาค่านิยมส่วนนี้ ผลการวิจัยก็ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมใจ ทิณพงษ์ (2512) ที่พบว่า นักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีปัญหาทางการเงิน การปรับตัวมากกว่านักศึกษาในกรุง

ข้อที่น่าสังเกตคือ การศึกษารังนี้แสดงแนวโน้มให้เห็นว่า นักเรียนในจังหวัดชัยภูมิ จะมีปัญหามากกว่านักเรียนในกรุงเทพมหานคร แทบทุกประเด็นของข้อคำถาม ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า เด็กในต่างจังหวัดนั้นยอมขาดแคลนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น และปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนมากมักจะมาจากองค์ประกอบหลาย ๆ ด้านรวมกัน เช่น นักเรียนที่มีปัญหาค่านิยมเศรษฐกิจอาจจะส่งผลถึงการเรียน และการปรับตัวในหมู่เพื่อนฝูง กล่าวคือ ถ้าหากจำเป็นจะต้องใช้จ่ายเงิน บุคคลที่มีปัญหาค่านิยมเศรษฐกิจจะไม่สามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นได้ ในทำนองเดียวกันการเข้าร่วมกิจกรรมในหมู่เพื่อนฝูงก็ต้องอาศัยการปรับตัวทางสังคม ดังนั้นนักเรียนในจังหวัดชัยภูมิ เมื่อมีปัญหาทางค่านิยมเศรษฐกิจก็อาจทำให้เกิดปัญหาค่านิยมการเรียน และค่านิยมสังคม

อนึ่ง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สภาพปัญหาแต่ละข้อของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดชัยภูมิน่าจะมากกว่านี้ เพราะว่าสภาพสิ่งแวดล้อมของเด็กแตกต่างจากเด็กในกรุงเทพฯ มาก เช่น การขาดแคลนเครื่องแบบนักเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ เพราะความจำเป็นทางครอบครัว เป็นต้น แต่ผลการวิจัยครั้งนี้เห็นความแตกต่างไม่มากนัก อาจจะเป็นเพราะว่า เด็กที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น เป็นเด็กที่อยู่ในตัวจังหวัดและในตัวอำเภอ สภาพแวดล้อมจึงไม่ลำบาก เช่น โรงเรียนที่อยู่ห่างจากตัวเมืองออกไป

✓ 2. เปรียบเทียบพฤติกรรมระหว่างกลุ่มตัวอย่างอายุ 10 - 12 ปี กับกลุ่มอายุ 13 - 16 ปี

ผลการศึกษานี้พบว่า กลุ่มนักเรียนอายุ 10 - 12 ปี มีปัญหาด้านการเรียนไม่แตกต่างจากกลุ่มอายุ 13 - 16 ปี แต่ในด้านสังคมและด้านส่วนตัวแล้ว กลุ่มอายุ 13 - 16 ปี มีปัญหามากกว่ากลุ่มอายุ 10 - 12 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยในเรื่องปัญหาด้านสังคม และด้านส่วนตัว ตรงกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ซึ่งอาจจะอภิปรายผลได้ดังนี้

เด็กในช่วงก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) มักจะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเองที่เปลี่ยนไป โดยมีความต้องการจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ เด็กในวัยนี้จึงมักมีปัญหาด้านขัดแย้งกับพ่อแม่และครู แต่เด็กจะมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ได้ดี เด็กจึงมักจะปรึกษาปัญหากับเพื่อน ๆ มากกว่าจะปรึกษากับพ่อแม่และครู ส่วนเด็กในวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) มักมีอาการรุนแรงมากกว่าวัยที่ผ่านมา จะมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ ครูและเพื่อน ทำให้เด็กรู้สึกว่ามีควมลำบากอย่างยิ่งในการปรับตัวทั้งด้านชีวิตส่วนตัว และการเรียน เด็กในวัยนี้จึงเป็นวัยที่มีลักษณะไม่แน่นอน มีปัญหาต่าง ๆ มากมาย และไม่มีความสุข (Hurlock, 1959 : 264 - 267)

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ยूपิน นิสัยนต์ (2515 : 76) ที่พบว่า เด็กระดับอายุต่างกัน มีปัญหาทางเศรษฐกิจ และ การปรับตัวต่างกัน

ผลการวิจัยและเหตุผลทางจิตวิทยาที่กล่าวมาแล้ว ได้สนับสนุนผลการวิจัยตอนนี้เป็นอย่างดี กล่าวคือ เด็กที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้นอายุระหว่าง 13 - 16 ปีนั้น จะมีอาการรุนแรงมากกว่าวัยก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) ดังนั้น ปัญหาการปรับตัวด้าน สังคม หรือ ปัญหาส่วนตัวจะมากกว่าเป็นธรรมดา

ส่วนปัญหาด้านการเรียนนั้น ผลการวิจัยขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และขัดแย้งกับผลการวิจัยของคณะกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ (ศูนย์ศึกษา ท.ค. - ช.ค. 2517 : 90) ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และผลสัมฤทธิ์เรียนทางส่วนกัน นั้นคือเด็กอายุ

นอ : ๓ หากจะแบบได้ก็ว่าเด็กอายุมาก ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมใจ ทิมพงษ์ (2512 : 47) ที่พบว่า นักศึกษาที่อายุต่างกัน มีปัญหาลักษณะคล้ายกัน อันนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เด็กอาจจะมองไม่เห็น ว่า ตนเองประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่ตามสภาพความเป็นจริงแล้ว 'ตนมีปัญหานั้น' นั้น ๆ มากก็ได้

3. เปรียบเทียบภาระระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการเรียน สังคม และ ส่วนตัว มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จากผลการวิจัยครั้งนี้ ตรงกับสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งอาจพูดได้โดยตรงว่า เป็นเหตุผลที่เป็นจริง เพราะเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น ย่อมจะมีปัญหาเรื่องการขาดแคลนเงิน ปัญหาครอบครัว และแผนการเรียนขาด มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (วัฒนา พุ่มเล็ก, 2514) นอกจากนี้ ทองพูล บุญอิง (2516 : 55) ยังได้พบว่า ผู้มีฐานะทางสังคมมีสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผู้มีฐานะทางสังคมมีต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิลล์ (Gill, 1962 : 145) ที่พบว่า เด็กเรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ และเด็กพวกนี้จะไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับความกังวลใจต่าง ๆ ได้อีกด้วย วัฒนา พุ่มเล็ก (2514) ยังได้กล่าวว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการคบเพื่อนเพศเดียวกัน และต่างเพศได้ก็เท่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นการปรับตัวทางสังคมที่ไม่ดี ย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลการเรียนเช่นเดียวกัน

4. เปรียบเทียบภาระระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาสูง และกลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาต่ำ

ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มสูงที่มีบิดามารดาที่มีรายได้เดือนละ 4000 บาท ขึ้นไป และกลุ่มต่ำที่มีบิดามารดาที่มีรายได้ต่ำกว่า 1000 บาทต่อเดือน มีปัญหาด้านการเรียน ด้านสังคม และด้านส่วนตัวต่างกันทั้งสามด้าน และกลุ่มต่ำมีปัญหามากกว่ากลุ่มสูงในทุก ๆ

ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยครั้งนี้ ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกประการ ซึ่งอาจอธิบายได้ดังนี้ สาเหตุที่กลุ่มตัวนี้มีปัญหามากทั้ง 3 ด้านนั้น คงจะเนื่องจากบิดามารดามีรายได้ค่อนข้างน้อยก็มีปัญหาทางเศรษฐกิจมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสูงที่บิดามารดามีรายได้มาก เศรษฐกิจที่ไม่ดีอาจจะมีส่วนให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของราห์แมน (Rahman, 1965 : 405) ที่พบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จนั้น เนื่องจากสาเหตุที่สำคัญข้อหนึ่งคือ สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวตกต่ำ และ จอห์นสัน (Johnson, 1967 : 27) ยังได้วิจัยพบว่า ความแตกต่างทางฐานะทางเศรษฐกิจจะมีผลต่อการเรียนของเด็ก นอกจากนี้ โควิทซ์ (Kowitz, 1968 : 27) ก็สนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ว่า อัตราพวกที่ออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จนั้น อัตราสูงสุดจะปรากฏในครอบครัวที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ และอัตราจะลดน้อยลงในครอบครัวที่มีรายได้สูง และเดลฟ (Delph, 1971 : 5028) ก็พบว่า เด็กที่มาจากบ้านที่มีฐานะยากจนจะมีการปรับตัวไม่ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

1.1 ปัญหาของนักเรียนที่มีแนวโน้มว่าจะสำคัญกว่าปัญหาอื่น ๆ คือปัญหาเกี่ยวกับวิธีเรียนที่ถูกทอด ลืมบทเรียนที่เรียนมาแล้วง่าย, รู้สึกว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร คิดถึงเรื่องอื่นขณะครูสอน, มีปัญหาเกี่ยวกับกระบวนนักเรียน ไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้ในโรงเรียน รู้สึกว่าเพื่อน ๆ ขาดความเข้าใจในตน ต้องการให้เพื่อนสนใจมากกว่านี้, บางครั้งถูกกีดกันออกจากกลุ่มเพื่อนโดยไม่ทราบสาเหตุ ไม่อยากมาโรงเรียนเพราะเพื่อนเป็นต้นเหตุ ไม่ต้องการให้เพื่อนทราบเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของตน, ต้องการความรักและความสนใจจากคนอื่นในบ้าน ต้องการเป็นอิสระมากกว่านี้ขณะอยู่ที่บ้าน รู้สึกไม่พอใจเมื่อพ่อแม่เล่าเรื่องของตนให้คนอื่นฟัง, รู้สึกว่าต้องใช้เงินอย่างประหยัด ต้องการที่อยู่อาศัยที่สบายกว่านี้ และพักผ่อนไปเพียงพอ

1.2 เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในข้อ 1.1 โรงเรียนควรจัดบริการแนะแนวขึ้น โดยเปิดบริการให้คำปรึกษา (Counseling Service) อันจะเป็นหนทางทำให้นักเรียนแก้ปัญหาของตนเองได้ดีขึ้น

1.3 แผนกแนะแนวในโรงเรียน ควรจะได้พิจารณาจัดหาทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหาด้านการเงิน

1.4 แผนกแนะแนวของกรมสามัญศึกษา ควรจะได้คำนึงถึงปัญหาในข้อ 1.1 ของนักเรียน และร่วมมือกับทางโรงเรียนเพื่อขจัดปัญหาเหล่านี้ให้หมดไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาสั้น การเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเพียง 7 โรงเรียนเท่านั้น และปัญหาของนักเรียนก็เลือกเพียง 3 ประเภท ควรจะศึกษาในปัญหาอื่น ๆ ให้กว้างขวางกว่านี้

2.2 ควรจะศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายประเภทอื่น เช่น โรงเรียนราษฎร์

2.3 ควรจะได้นำตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือจำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักเรียนมาเปรียบเทียบเพื่อดูปัญหาทั้ง 3 ด้านด้วย

2.4 การวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้แบ่งรายได้ของบิดามารดาให้ละเอียดกว่านี้ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการพิจารณาปัญหาทั้ง 3 ด้านยิ่งขึ้น

2.5 การวิจัยครั้งต่อไปควรมีเกณฑ์แบ่งช่วงอายุของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างให้ละเอียดกว่านี้ เพื่อจะได้เห็นความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างให้ชัดเจนยิ่งขึ้น.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลศรี ๗ สงขลา "สัปดาห์แห่งการบริจาคหนังสือ" วารสารเทศบาลนครหลวง ปีที่ 12
ฉบับที่ 137 พฤษภาคม 2515

คมเพชร ฉัตรศุภกุล การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และ
กิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ปริญญานิพนธ์ ศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 123 หน้า.

จกกล ศกະภูริ บทบาทของครูที่จะช่วยเกื้อหนุนให้เด็กปัญญาวิทย์ วิทยานิพนธ์ปริญญาศรี
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 56 หน้า.

ทองพูล บุญอึ้ง การศึกษารูานะทางสังคมมิติ มโนภาพแห่งตน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริญญานิพนธ์ ศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 76 หน้า.

ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์ การศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนชั้น ม.ศ.3 ของ
ร.ร.รัฐบาล จังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์ปริญญาศรี คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510. 68 หน้า

ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และ
กิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูในภาคใต้ ปริญญานิพนธ์ ศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 88 หน้า.

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร การศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางค่านิยม สัมคม การเขียน
และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่วงกลางปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของ
รัฐบาลกับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตนครหลวงกรุงเทพ - ธนบุรี
ปริญญาโท ศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 76 หน้า.

มหาดไทย กระทรวง รายงานการวิเคราะห์ปัญหาเอกชน โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ-
นายกรัฐมนตรี 2504, 33 หน้า.

มัลลิกา จิตรสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร-
วิชาการศึกษา วิทยาลัยครูอุตรธานี ปริญญาโท ศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2500, 87 หน้า.

ยุพิน นิสัยนัต การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรม
ในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี ปริญญาโท
ศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 115 หน้า.

ลาวัญย์ สงสกุล การสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 66 หน้า.

วัฒนา พุ่มเล็ก การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน
ต่ำระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 97 หน้า.

วดี เขียวอุไร การสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 77 หน้า.

- วรพจน์ จรัสตระกูล ปัญหาของวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 77 หน้า.
- สมใจ หิดเพ็ง การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร-
วิชาการศึกษาชั้นสูงที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 94 หน้า.
- สมนึก บำรุง "บทบาทของการแนะแนวในการพัฒนาประเทศ" วารสารแนะแนว ปีที่ 7
ฉบับที่ 27 มิถุนายน - กรกฎาคม 2516.
- สมบัติ โฉมอิทธิธรรม การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
ปีการศึกษา 2505 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2507, 158 หน้า.
- สมพร บัวทอง "การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก" เอกสารแนะแนวการศึกษา
และอาชีพ ฉบับที่ 4 กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2509,
34 หน้า.
- สมศักดิ์ ประจักษ์ ประจักษ์ การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร-
วิชาการศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชนบุรี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2506, 136 หน้า.
- สวัสดิ์ ชัยโอกาส "บริการแนะแนวกับการแก้ปัญหาของโรงเรียนประถมศึกษา"
วารสารแนะแนว ปีที่ 4 ฉบับที่ 14 กรกฎาคม - กันยายน 2513.
- สวัสดิ์ บรรเท็งสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 227 หน้า.

สุพจน์ ประเสริฐศรี ความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ศูนย์ศึกษา ปีที่ 20
ฉบับที่ 2 ก.ค. - ธ.ค. 2517, : 89 หน้า.

สุรางค์ ไควตระกูล การวิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2504, 19 หน้า (โรเนียว).

ฉัตร กลิ่นแพทยกิจ การสำรวจปัญหาความสัมพันธ์ของนักเรียนชายชั้นมัธยมในจังหวัดพระนครศรี
วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2504.

อุษา พลารักษ์ สาเหตุของการไม่ทำการบ้านส่งครูของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, 2514.

Astin, A.W., "Personal and Environmental Factors Associated with College Dropout Among High Aptitude Student" Journal of Educational Psychology, 55 : 219 - 227, 1964.

Carr, James Francis, "The Problem Area of a Selected Group of Student at Florida State University as Indicated by The Mooney Problem-Checklist" Thesis Abstract Series, School of Education, Indiana University, 1956, pp. 93 - 97.

Delph, Donna Jean, "The Relationship of Personal and Social Adjustment and Academically Related Interests to the School Success of Smith - Grade Children From Low Income Homes" Dissertation Abstract 31 : 5028, 1971.

Desena, Paul A., "The Role of Consistency in Identifying Characteristics of Three Levels of Achievement," The Personal and Guidance Journal 43 : 145 - 149, October, 1964.

Donivan, J Watley, "Personal Adjustment and Prediction of Academic Achievement," Journal of Applied Psychology, Vol. 49, No. 1, 1965.

Edwards, Allen A., Experimental Design in Psychological Research, Rinehart Company, Inc., New York, 1950, pp. 446.

Ferguson, George A., Statistics Analysis in Psychology and Education McGraw - Hill Book Company, New York, 1966, pp. 466.

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Valails, Feffer and Simons Private Ltd., Bombay, 1966 pp. 491.

Garrison, Karl C, Kingston, Albert J. and McDonald Arthur S., Educational Psychology, Valails Feffer and Simons Private Ltd., 1964.

Gill, L.J., "Some Non-intellectual Correlates of Academic Achievement Among Mexican Secondary School Students," Journal of Educational Psychology. 53 : 144 - 149, March, 1962.

Gronlund, Sociometry in the Classroom, Harper, New York, 1959, pp. 340.

Guilford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw - Hill, Inc., New York, 1965, pp. 605.

Herber Sanderson, Basic Concepts in Vocational Guidance, McGraw-Hill Book, Company, Inc., New York, 1954, pp. 290.

Hurlock, Elizabeth B., Adolescent Development, McGraw - Hill, New York, 1959, pp. 605.

Hurlock, Elizabeth B., Developmental Psychology, McGraw - Hill, New York, 1959, pp. 605.

Johnson, Russel M, "A Comparison of Gifted Adolescents from High and Low Socioeconomic Backgrounds on School Achievement and Personality Traits," Dissertation Abstracts. 27 : 3326 April, 1967.

Kowitz, T.G. and Kowitz N.G., Operating Guidance Services for the Modern School, Holt, Rinehart and Winston, Inc., New York, 1968, pp. 276.

Nut, Monna La Valle, "Analysis of Student and Teacher Recordings of Adolescent Problems," Dissertation Abstracts International, 33 : 650 - 4, August, 1972.

Phelps, Noel Robert, "Teacher and Student Perceptions of Problems of Adolescents in a Rural Kansas School District," Dissertation Abstracts International 33 : 3303 - 4 January, 1973.

Shertzer Bruce and Peters, Herman J., Guidance : Techniques for Individual Appraisal and Development, The Macmillan Company, New York, 1965, 390 pp.

✓ Symonds Percival M. "Life Problems and Interests of Adolescents"
School Review, 44 : 506 - 518, September, 1956

Travers, Robert M.H. Educational Measurement, The Macmillan Company,
New York, 1955, 420 pp.

Unesco, "A Review of Studies on Educational Wastage and Staynation"
in Technical Seminar on Wastage and School Dropouts Bangkok,
1966.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

คำสั่งที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสำรวจปัญหา

ตาราง 11 แสดงค่า t - test เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของ
แบบสำรวจปัญหา

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
	<u>ปัญหาด้านการเรียน</u>	19	4.24		<u>ข. การคบเพื่อน</u>	3	5.53
1	2.94	20	3.48	1	6.44	4	6.54
2	3.83		<u>ปัญหาด้านสังคม</u>	2	5.00	5	5.77
3	5.50		<u>ก. ความสัมพันธ์</u>	3	3.33	6	7.00
4	2.62		<u>กับครู</u>	4	3.47	7	4.05
5	4.93	1	7.29	5	3.36	8	5.01
6	4.05	2	4.11	6	3.83	9	3.84
7	5.02	3	5.84	7	4.19	10	6.49
8	2.43	4	5.19	8	5.12	11	3.53
9	5.94	5	6.23	9	3.88	12	8.00
10	11.05	6	6.99	10	6.21	13	5.42
11	5.34	7	5.72	11	6.65	14	3.92
12	3.22	8	6.23	12	3.09	15	5.72
13	3.54	9	6.76	13	2.74		
14	4.36	10	8.13	14	5.14		
15	2.98	11	8.55		<u>ค. ความสัมพันธ์</u>		
16	3.51	12	3.06		<u>กับคนในบ้าน</u>		
17	3.54			1	11.02		
18	4.57			2	4.15		

$t_{.05} = 1.960$

$t_{.01} = 2.576$

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ ข้อที่	ค่า t	ข้อ ข้อที่	ค่า t	ข้อ ข้อที่	ค่า t
	<u>ปัญหาส่วนตัว</u>		<u>ข. ปัญหาที่อยู่</u>	4	3.51
	<u>ก. ปัญหาการเงิน</u>		<u>อาศัย</u>	5	3.42
1	3.94	1.	3.81	6	4.81
2	3.94	2	2.50	7	3.42
3	3.72	3	2.52	8	3.75
4	4.59	4	2.59	9	4.60
5	4.64	5	2.84	10	4.78
6	6.93	6	5.12	11	4.61
7	6.52	7	3.72	12	3.44
8	4.51	8	3.65	13	5.16
9	3.05	9	7.11		
10	2.45		<u>ค. ปัญหาสุขภาพ</u>		
11	2.25	1	8.15		
12	3.89	2	7.00		
13	2.52	3	3.09		

$$t_{.05} = 1.960$$

$$t_{.01} = 2.576$$

ภาคผนวก ข.

แบบสำรวจปัญหา

แบบสำรวจปัญหาของนักเรียน

นักเรียนที่รัก

ครูใคร่จะศึกษากันทั่วๆ เกี่ยวกับปัญหาค้นต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองของนักเรียน ตลอดจนนักเรียนรุ่นต่อ ๆ ไปด้วย จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนในการกรอกแบบสำรวจนี้ ตามสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด นักเรียนไม่ต้องลงชื่อ ครูหวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากนักเรียนเป็นอย่างดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กฤษยา แสงเกษ

นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงในการตอบแบบสำรวจ

1. แบบสำรวจนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามถึงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยให้นักเรียนเติมข้อความที่เป็นความจริง ๆ ของนักเรียนลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

ตอนที่ 2 ข้อคำถามมีอยู่ 96 ข้อ เป็นข้อความที่กล่าวถึงปัญหาทางด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ขอให้นักเรียนอ่านคำถามด้วยความรอบคอบ แล้วพิจารณาว่าเรื่องนั้นเป็นปัญหาแก่นักเรียนมากน้อยเพียงใด ตามลำดับ คือ

- 5 = มากที่สุด
4 = มาก
3 = ปานกลาง
2 = น้อย
1 = น้อยที่สุด
0 = ไม่มีเลย

ถ้านักเรียนมีความนึกเห็นเห็นใจ โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น
ถ้าช่วยอย่างใดไป

ข้อที่	ข้อคำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	ไม่มี เลย 0
1	นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย มากน้อยเพียงใด	✓					
2	ต้องการให้โรงเรียนช่วยเหลือมากน้อย เพียงใด			✓			
	ฯลฯ						

✓ ตอนที่ 1

ข้าพเจ้าเรียนอยู่ชั้น

โรงเรียน

อายุ ปี

ผลการสอบไล่ครั้งสุดท้าย

เปอร์เซ็นต์

รายได้ของบิดาประมาณเดือนละ

บาท

รายได้ของมารดาประมาณเดือนละ

บาท

✓ ตอนที่ 2

ข้อที่	คำถาม	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	ไม่มี เลย 0
	<u>หมวดที่ 1 ปัญหาการเรียน</u>						
1 ✓	มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการเรียนที่ถูกต้อง						
2	มีความรู้ไม่เหมาะสมกับชั้นเรียน						
3 ✓	เรียนไม่ทันเพื่อน						
4)	สมบัติเรียนที่เรียนมาแล้วง่าย						
5	รู้สึกท้อว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร						
6	ไม่มีเวลาสำหรับทำการบ้านเพียงพอ						
7 ✓	ไม่เข้าใจสิ่งที่ครูอธิบาย และไม่กล้าถาม						
8 ✓	ต้องมาโรงเรียนสายเสมอ เพราะความจำเป็น ทางบ้าน						
9	ต้องขาดเรียนเนื่องจากเพื่อนเป็นสาเหตุเสมอ						
10 ✓	มีความกังวลใจในการสอบแต่ละครั้ง						
11	ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น						

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	ไม่มีเลย 0
12	อ่านหนังสือเข้าใจยาก						
13	คิดถึงเรื่องอื่นขณะครูสอน						
14	ทำการบ้านไม่ทัน เพราะไม่ทราบจะถามใคร เมื่ออยู่บ้าน						
15	รู้สึกไม่สบายใจ เมื่อเรียนไม่เก่ง เท่าคนอื่น						
16	ต้องการหนังสือ และอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียน						
17	มีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียนไม่เพียงพอ						
18	เรียนไม่เข้าใจ เพราะไม่เข้าใจภาษาที่ครูใช้						
19	ต้องการให้โรงเรียนช่วยเหลือในเรื่อง เครื่องแบบนักเรียน						
20	ลำบากใจในการพูดหน้าชั้น						
	<u>หมวดที่ 2 ปัญหาสังคม</u>						
	ก. <u>ปัญหาความสัมพันธ์กับครู</u>						
1	ครูบางคนไม่ยุติธรรม						
2	ครูบางคนใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรง						
3	ครูไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร						
4	ครูไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร						
5	ครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน						
6	ไม่ชอบครูสอนบางวิชาเลยทำให้เรียนวิชานั้น ไม่ดีเท่าที่ควร						

ข้อ ข้อ	คำถาม	ม.ก. ที่สุด	ม.ก. ที่สุด	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี ผล
		5	4	3	2	1	0
7	เวลาว่างๆ ไม่ทราบจะตามใครจะอยู่ที่ โรงเรียน						
8	ขอความรู้ เป็นคนเองกับครู						
9	ครูเขาช่วยกิจกรรมของนักเรียนน้อยไป						
10	ครูเขาถามรอบๆ เรื่องไม่มีสอนนักเรียนให้ ผู้สอน						
11	ครูเขาถามไม่ชอบได้เรียนโดยไม่มีเหตุผล						
12	ครูใจเย็นนักเรียนทั้งวันเนื่องจากนักเรียน เพื่องานของโรงเรียน						
	จ. ปัญหาการครูเรียน						
1	เมื่อสอนสัปดาห์ในโรงเรียน						
2	รู้สึกเหนื่อยๆ ขอความรู้เข้าใจในตน						
3	ไม่ชอบงานเข้าร่วมในการสอน						
4	ครูเขาไม่เก่งมาก						
5	ต้องการให้เพื่อนช่วยในเวลานี้						
6	บางครั้งก็รู้สึกเบื่อจากกลุ่มเพื่อน						
	โดยไม่ทราบเหตุผล						
7	เพื่อนของเขารู้จักไม่รักของตัวให้คนอื่นฟัง						
8	รู้สึกไม่พอใจโรงเรียนของเพื่อน						
9	รู้สึกอวย ไม่ควรกลัว						
10	ไม่ทราบใครจะเรียนบ้างเรียนเป็นต้นเหตุ						

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	ไม่มี เลย 0
✓ 11	รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนใหม่ จำนวนมาก						
12	ไม่ต้องการให้เพื่อนทราบเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ของคุณ						
✓ 13	ได้รับการดูหมิ่นเหยียดหยามจากเพื่อน						
14	ไม่ต้องการให้เพื่อนทราบเกี่ยวกับฐานะของ พ่อแม่						
	ค. <u>ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน</u>						
1	มีความเห็นไม่ตรงกับบุคคลในบ้านเสมอ						
2	บุคคลในบ้านทะเลาะกันเสมอ						
✓ 3	ต้องการความรัก และความเห็นใจจาก คนอื่น ๆ ในบ้าน						
✓ 4	พ่อแม่ ผูกคกรอง ไม่ให้ความยุติธรรม						
5	พ่อแม่ ผูกคกรอง คอยบังคับอยู่เสมอ						
6	ชีวิตในบ้านไม่มีความสุข						
✓ 7	ต้องรับผิดชอบงานในบ้านมากเกินไป						
8	แม่มีเรื่องไม่สบายใจ ไม่ชอบปรึกษาบุคคล ในบ้าน						
✓ 9	พ่อแม่ผูกคกรองไม่ให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น						
10	ต้องการเป็นอิสระมากกว่านี้จะอยู่บ้าน						

ข้อที่	คำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	ไม่มีเลย 0
11	รู้สึกไม่พอใจ เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองเล่าเรื่องของตนให้คนอื่นฟัง						
12	ไม่มีอิสระในการตัดสินใจด้วยตัวเอง						
13	รู้สึกไม่สบายใจเมื่อพี่น้องได้รับการชมเชยยกย่อง						
14	รู้สึกไม่พอใจในความคาดหวังของพ่อแม่เกี่ยวกับความสามารถของตน						
15	มีความรู้สึกท้อแท้ หรือ ผู้ปกครองรักตนน้อยเกินไป						
<u>หมวดที่ 3 ปัญหาส่วนตัว</u>							
ก. <u>ปัญหาการเงิน</u>							
1	เงินที่ใช้ซื้ออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ						
2	เงินที่ใช้ซื้อเครื่องแต่งกายไม่เพียงพอ						
3	ต้องทำงานเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในการเรียน						
4	ไม่มีเงินสำหรับหาความเพลิดเพลินส่วนตัว						
5	ต้องการงานพิเศษเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในสิ่งจำเป็นส่วนตัว						
6	รู้สึกว่าต้องใช้เงินอย่างประหยัด						
7	ผู้ปกครองต้องยืมเงินผู้อื่นมาใช้จ่ายเสมอ						
8	ต้องการเงินทุนเพื่อช่วยเหลือในการเรียน						

ข้อที่	คำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	ไม่มี เลย 0
9	ต้องการออกไปประกอบอาชีพเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว						
10	ไม่มีเงินค่าอาหารกลางวัน						
11	มีปัญหาเกี่ยวกับการชำระเงินค่าเล่าเรียน						
12	มีเงินเหลือใช้ และเคยให้เพื่อนยืม						
13	มีปัญหาในการใช้จ่ายเงินเมื่อเทียบกับเพื่อน						
	<u>ข. ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย</u>						
1	ต้องการมีห้องส่วนตัว						
2	บ้านมีสภาพไม่ถูกสุขลักษณะ						
3	พอใจในสภาพของบ้านขณะนี้แล้ว						
4	ต้องการที่อยู่ที่ดีกว่านี้						
5	ที่ตั้งของบ้านอยู่ไกลแหล่งการพำนัก						
6	มีปัญหาเกี่ยวกับไม่มีน้ำประปาใช้ในบ้าน						
7	มีความต้องการเครื่องตกแต่งภายในบ้าน						
8	ต้องการให้พ่อแม่ผู้ปกครองชมเชยบ้าน						
9	ไม่สบายใจเพราะบ้านกับแคบเกินไป						
	<u>ค. ปัญหาสุขภาพ</u>						
1	ป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นประจำ						
2	ได้รับคำแนะนำจากแพทย์เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ						

ข้อที่	คำถาม	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	ไม่มี เลย 0
3	ออกกำลังกายเสมอ						
4	พักผ่อนไม่เพียงพอ						
5	มีปัญหาเกี่ยวกับผิวพรรณไม่ดี เช่น เป็นสิ่ว ผื่น						
6	มีปัญหาเกี่ยวกับโรคผิวหนังเรื้อรัง						
7	เป็นโรคเกี่ยวกับหู						
8	มีปัญหาเกี่ยวกับรูปร่าง และสัดส่วนของ ร่างกาย						
9	มีความผิดปกติเกี่ยวกับตา						
10	รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา						
11	พักผ่อนไม่พอ หรืออดนอน						
12	ร่างกายอ่อนแอ เพราะรับประทานอาหาร ไม่มีประโยชน์พอเพียง						
13	ร่างกายอ่อนแอเพราะขาดอาหาร						